

Boek van Osiris, de Zoon van Jehovih

God van Lowtsin, een etherische wereld in de Arc van Se'ing, in de hoge hemelen bekend als Osire, de Zoon van Jehovih

HOOFDSTUK I

1. Nu kwam Osiris, de Zoon van Jehovih. Tot hem, op zijn troon in Lowtsin, een etherische wereld waar zijn bewind zo'n honderdduizend jaar menige stoffelijke ster had verlicht, kwam de Stem, de Grote Jehovih, de Geest van Alles, en Hij zei:
2. Osiris! Osiris! Mijn Zoon: Ga weg uit deze onsterfelijke werelden, en grijp de vergankelijke aarde op haar losbandige vlucht; en verkondig, met geheven staf, uzelf als De Ene, de bevelvoerend God. Als een toegevend vader die zijn kleine zoon vriendelijk tegemoet treedt en hem met tederheid leidt, en met gezonde raad, zo heb Ik, door mijn Goden en hoofden de rode ster gedurende vele, vele duizenden jaren met zachte drang behandeld. Maar zoals een wijze vader zich tot zijn dwalende zoon van oudere leeftijd richt en gebiedt: U zult of moet, zo strek Ik nu, door u, Mijn goddelijke Zoon, Mijn hand uit over de aarde en haar hemelen.
3. Diep ligt zij begraven in anarchie, en valse Goden en valse Heren die met elkaar in oorlog zijn plunderen haar hemelen, en werpen op de gekwelde aarde haar miljoenen geesten van duisternis, zich verzadigend aan misdaden. Als drijfhout op een deinende zee, nu eens hoog rijzend op torenhoge golven en dan weer snel omlaag duikend in de bulderende wateren, opstijgen en ondergaan, en altijd door de eindeloze strijd herhalen; zo gaat het met de geesten van de doden van de aarde, opstijgen in de hemel om weer terug te vallen in een oneindig zwoegen en duisternis, beneden op de aarde.
4. Daar zwoegen en worstelen Mijn allerheiligste God en zijn Heren, machteloos om de vreselijke zorgeloosheid van mensen en engelen te doen keren. Osiris hoorde Jehovih's Stem en riep vlugge boodschappers bijeen, goed opgeleid in de opkomst en ondergang van werelden, en hij verzocht hen om naar de rode ster te gaan, de aarde, met magistrale snelheid, en met een miljoen man sterk, en de zaken van stervelingen en geesten in ogenschouw te nemen, en snel terug te zijn bij Jehovih's troon in Lowtsin om verslag uit te brengen; en om hulp toe te zeggen aan God en Zijn Heren van de aarde.
5. De vlugge boodschappers, met een pijlschip zoals van Goden, voor snel en licht werk en gewend om Jehovih's wil te volbrengen, schoten voort door de ji'ay velden van duisternis, halverwege tussen de kronkels van de Slang, en spoedig waren ze diep ondergedoken in de wervelende atmosfeer van de oorlogvoerende aarde. Inmiddels riep Osiris de reeds lang verheven Goden en Godinnen voor een raadsvergadering rond Jehovih's troon bijeen, en hij vertelde de woorden van de stem, die zijn ziel tot medelijden hadden gewekt voor hen die zo kort geleden door de adem van de Schepper waren bezielde, en die doorgingen hun zielen diep in hada te begraven, onachtzaam voor het roepen en de overreding van een liefdevolle God en Heren.
6. Jehovih's licht overdekte de troon van Osiris in Lowtsin, en hulde zich rondom de sterren, de Goden en Godinnen, met de volledige geschiedenis van de aarde en haar hemelen, zodat allen zuiver waren om Zijn Almachtige Wijsheid te begrijpen. Toch voelde geen zich gedrongen om haastig te antwoorden; want tonelen als dit vormden hun dagelijks beraad over de talloze miljoenen sterren waarmee het firmament bezaaid was. En daarop gaven de sprekers rustig, ieder op zijn beurt,

en ieder van hen als afgevaardigde van duizend Goden en Godinnen, uiting aan Jehovih's licht vanaf hun verschillende zitplaatsen.

7. En toen de menigte had gesproken en Osiris, beladen met de wijsheid van allen, bemerkte hoe het licht van de mensenzielen dat van hem evenaarde als sprak Jehovih tot hem, stond zijn eerste werkkring als bevelvoerend God hem duidelijk voor ogen. En toen verhief hij zich, en stond in de troon van Jehovih, gehuld in het wit, als een nieuw verlichte die een grote verandering meemaakt in zijn langdurige regering.

8. Hij zei tegen de Goden en Godinnen: Luister, want nu wordt de sluier van de Arc van Se'ing opgeheven voor ons gewijde heiligdom. Zoals alle dingen stukje bij beetje vooruitgaan door Jehovih's wil, en nieuwe hoofdwegen in etherea velden openleggen die nog niet verkend zijn door reizende sterren; zo voorwaarts, stap voor stap, volgt ons eigen eindeloze rijk de loopbaan van het menselijk wezen in zijn geweldige stadia van vooruitgang. Door u werden de werelden van corpor en es gezegend gedurende honderdduizenden jaren! Uw drukke taferelen in een oude routine veranderen nu er een belangrijke gebeurtenis nadert, en er weldra een Oriaanse Arc aankomt.

9. Zoals een schommelende ster zichzelf voedt met het wisselen van de seizoenen, zo heeft Jehovih de golf van Zijn voort reizende Slangen gebaad om onze etherische rijken een eindeloos leven te schenken, afwisselend door het veranderen van de taferelen en de voortdurende verrassingen, de heerlijkheid van de ziel.

10. Terwijl dus Osiris, de Machtige, met een ziel vol woorden, gegraveerd door Jehovih's hand, een uiteenzetting hield over de heerlijkheden die de hoge werelden wachtten en waar hij en zijn broeder- Goden en aartsengelen woonden in het Geheel Volmaakte, kwamen daar, zich haastend als door de Almacht voortgedreven, de vlugge boodschappers terug van de trage aarde, met hun etherisch pijlschip voort schietend als een vurige meteor. Toen kwam Hagan, woordvoerder van de boodschappers, voor Jehovih's troon, zijn mantel omgeslagen, en zijn ogen stralend van onfeilbare kennis, groetend met Jehovih's teken en naam. Hij zei:

11. O Osiris, Zoon van Jehovih, en u Goden en Godinnen, zoals het Al Licht de stem gaf aan onze verziende God van Lowtsin, zo sta ik hier om dit te bevestigen, in Jehovih's naam. De tijd van vriendelijke overreding van de aardgeborenen en hun talloze engelen diep in duisternis, is voorbij. Zie, het ras van de Ghans, door Jehovih bedacht sinds de grondvesting van de wereld, heerst nu triomferend over de aarde. Zoals Jehovih de I'hins op toevallige paden leidde, met zachte woorden en met liefde, maar hen niet sterk maakte voor de strijdende elementen, zo heeft Hij op de aarde de meesters geschapen die haar zullen onderwerpen, tot triomf van de Goden.

12. Niet als de lammeren zijn de Ghans, maar als ongetemde leeuwen, geboren veroveraars, met aanleg om te leren en alle dingen te beredeneren, geloof in het meesterschap, maar zonder geloof in Jehovih. Zoals een man die twee zoons heeft, de één weinig gespannen en zonder hartstocht, de ander met voortdurende onrust en het verlangen om te verwoesten, vanwege de volheid van binnen, zo staan zij beiden, de I'hins en de Ghans, op de aarde. En als zij sterven en de hemel binnenkomen, gaan de eersten, de I'hins als lammeren die geleid worden; maar de anderen, de Ghans, nog vol innerlijke koppigheid en eigenwil, luisteren niet naar de Goden en Heren, en drijven de spot met hen. Dan komen deze goedgevormde en statige zielen terug naar de aarde en stichten hemelse koninkrijken voor zichzelf, in duisternis, en voelen zich genoodzaakt hun vroegere vijanden met uiterst meedogenloze ijver te vervolgen.

13. Door hun luide misbaar en inspirerend handelen, breken zij de zwakke koninkrijken van de Heren af en beroven hen van hun onderdanen, verkondigend dat hemel en aarde vrij zijn voor allen. Waardoor zelfs ongelukkige zielen in de lagere hemel worden overgehaald om weg van de

ziekenhuizen en verpleegthuizen en terug naar de stervelingen te vluchten, en zich daaraan vast te hechten als fetals, hun ogen sluitend voor alle verdere verlichting.

14. Dus hebben de stervelingen zichzelf overgegeven om de wil te doen van de geesten der duisternis, roof en verwoesting tot een vrijetijdsbesteding makend.

15. Toen kwamen we bij God, Jehovih's zoon, wiens troon in Gauw is gelegen, en hij zei: Breng deze boodschap naar Osiris, de Zoon van Jehovih, God van Slotzin: Gegroet, in de naam van de Vader. Zie, de Arc van Se'ing is nabij. Stuur, O God, een ruimteschip en verlos mijn scharen, van vier miljard. Hiermee en na gepaste groeten, haastten wij ons naar hiertoe.

HOOFDSTUK II

1. Osiris zei: In naam van het AL Licht wil ik vijftig miljoen veroveraars hebben om mijn wil uit te voeren, op de aarde en in de hemel. Maar stuur eerst een es'elene, met geschikte begeleiders om God, zijn Heren en hun scharen, de bruiden en bruidegoms van Jehovih te verlossen. En dan laat u de aarde dertig dagen lang in duisternis. Laat mijn bouwlieden intussen voor een ruimteschip zorgen voor mijn scharen; en laat de herauten rondgaan in Se'ing en dit, mijn gebod, bekendmaken.

2. Jehovih zei: Denk niet, O mens, dat Ik de mensen op de aarde verschillende talenten gaf en het daar liet eindigen, en Mijn verheven plaatsen allemaal eender maakte. Zo schiep Ik de mens niet; maar terwijl de een op aarde goedmoedig is, leiding geeft met vriendelijke woorden en een overredende houding; maar een ander, door vlug te begrijpen en een sterke wil zich onstuimig naar voren stort; dan nog draag Ik hen omhoog in Mijn hoge hemelen, hen vervolmakend in hun geestelijke aanleg, maar met wijsheid en liefde totdat ieder als een zon wordt in zijn sfeer.

3. Vrees niet, O mens, dat Ik geen werk voor hen heb in de hoge hemel: Ik heb werelden die verzorgd en bij tijden meegetroond moeten worden; werelden die gesnoeid en bij tijden gecommandeerd moeten worden, hen door het meest strenge gezag laten weten dat de Almacht bij Mij berust, door Mijn Goden en Heren.

4. Voor deze meest verheven Goden heb Ik plaatsen in het firmament, en talloze werelden waarop zij wonen als sterren in Mijn hemelen. Daarheen maak Ik wegen voor Mijn voort reizende stoffelijke werelden, waar Mijn etherische grazige weiden liggen om Mij te verheerlijken en de in de stof geboren te leiden. En nu, naar Mijn bevelvoerend God Osiris, die zeer beminnelijk met zijn gelijken regeert in Lowtsin, maar nerveus van ongeduld was tegenover eigenwijze domheid, naar hem bracht Ik de ongedisciplineerde aarde om zijn geweldige macht te voelen.

5. Say'ah, de schrijver van Ctaran, beschreef het tafereel aldus: Osiris had gesproken; zijn woord was uitgegaan. De hemel werd in beroering gebracht; de Goden en Godinnen wisten dat er werk voorhanden was, nieuw in zijn soort op deze plaats in het firmament. Eindelijk had de aarde zonen die de wil en dienstbaarheid van Goden waardig waren. Osiris, de onstuimige en zeer geliefde God van Lowtsin, ging op weg om deze aardse zonen te bezoeken, en ze schoon te wassen, en aan te kleden.

6. Osiris zei: In geschreven woorden zal ik duidelijke wetten opschrijven voor deze onhandelbare valse Goden, de Ghans, en hen slavernij geven, zoals de mensen van andere werelden. O, hadden zij maar eerder discipline gekend, in plaats van zachte overreding!

7. Say'ah zei: Als sommige Goden een bevel geven, komen de mensen in beweging; maar toen

Osiris gebod, haastte zich de hele hemel van Lowtsin. En vlug werden nu de orders uitgevoerd, de schepen werden gebouwd, eerst de es'elene, onder bevel van Yok en bemand met vijf miljoen zielen en ze vertrokken in vliegende vaart naar de aarde om God en zijn Heren te verlossen, en die bruiden en bruidegoms die gereed waren voor de verrijzenis. Vervolgens het schip Buer, een adavaysit, gebouwd voor Osiris en zijn scharen, vijftig miljoen sterk.

8. Osiris zei: Laat er vlugge boodschappers worden opgesteld langs de hoofdwegen, opdat er niets verkeerd gaat; en de boodschappers moeten de handelingen van mijn Goden en Heren bekendmaken, en de plaatsen waar zij zich bevinden. En precies zo werd de hemelse order uitgevoerd. En de tijd kwam en ging voorbij en de aarde werd ontdaan van haar Goden en Heren, en op haar en haar hemelen heerste de duisternis.

9. Toen verliet Osiris zijn hoge plaats, en met zijn scharen aan boord van het etherische vuurschip vertrok hij naar de aarde, met een halsbrekende snelheid; want zo was de aard van deze zeer vastberaden God. Hij stopte niet bij Chinvat, de grens van de aard-vortex, maar spoedde zich voort met wapperende banieren en gordijnen, en bijzonder krijgshaftige muziek om de zielen van zijn scharen aan te zetten tot een strijdbare conditie.

10. Omlaag kwam hij met zijn vuurschip naar de aarde, en spoedde zich er rond omheen om haar zwakke en opvallende punten te leren kennen; en vervolgens steeg hij een beetje om de atmosferische geesten te bekijken die het gewaagd hadden de hoge hemel uit te dagen. Op de plaats waar Gau gelegen had (vanwaar God, de meest heilige, had geleerd met liefde te regeren gedurende achthonderd jaren en niet werd gewaardeerd door de grove opscheppers, de ongeletterde druja's) daar stonden nu kastelen en behuizingen van de valse God Utaya, met er omheen een miljoen wachtposten die daar gewapend voor de strijd waren opgesteld om hem, de valse, te beschermen en zijn wil te doen.

11. Hier kwam Osiris naartoe en hij steeg met zijn schip over de kantelen en bracht het zelfs tot in de arena van de Raad van hada. Toen, terwijl hij gestopt was, verzocht hij zijn maarschalken om zijn woord bekend te maken:

12. Kom tevoorschijn, O Utaya; kijk naar mijn macht! Uw wachtposten staan geschrokken. Ik bracht mijn scharen door een hogere macht op de been, en sta rechtop in uw citadel.

13. Utaya zei: Vreemde en onbeschofte God! In wat voor een ongemanierde streek ben jij geboren? Je moet weten dat andere Goden buiten mijn muren behoren te knielen, en mij moeten smeken om toestemming voor een audiëntie. Toen besloot Osiris om zijn argumenten te laten horen, en dit zei hij:

14. Ik ben van de Grote Jehovih gekomen! Ik kniel voor niemand, behalve voor Hem. Om eerbiedig Zijn wil te doen ben ik gekomen met macht en majesteit. Maar voordat ik uw armzalige muren sloop, en u neerwerp, smekend om mijn wil te doen, zeg mij eens waarmee u zichzelf verontschuldigt dat u zich hebt afgekeerd van de verheven hemelen, en hier een koninkrijk van slaven bouwde, voor uw eigen glorie?

15. Utaya zei: O jij grappenmaker! Voor ik jou en je schip afbreek, en je scharen tot mijn slaven maak, zal ik je waardeloze nieuwsgierigheid maar bevredigen zodat je daarna je lesje goed geleerd zult hebben. Maar om te beginnen, je hebt me bespot om mijn slaven: wat meer zijn jouw scharen? Heb je ze met hun te bereidwillige liefde niet omgekocht met verhaaltjes over je onzichtbare Jehovih, en hen overgehaald dat ze jou aan de leiding lieten om hen naar de glorie te voeren? Nou zal ik je verklaren dat er geen Jehovih bestaat, geen Alomtegenwoordige Persoon! Vandaar dat jouw filosofie is gebaseerd op leugens. De ruimte ligt voor ons; de werelden zijn voor ons; er bestaat

verder niets. Laat hij die het wil een koninkrijk aanvaarden; laat hij die slaaf wil zijn, een slaaf zijn. Ik ben Apollo!

16. Osiris zei: Zodra ik u neergeworpen zal hebben, zou u kunnen zeggen dat het louter zo gebeurde omdat de een sterker was dan de ander. Welnu, opdat u eraan zult denken dat mijn woorden meer uit wijsheid zijn dan uit brute kracht, luister naar mij nu u nog kunt, want ik kan niet lang praten met iemand als u: Hij die erkent dat het universum beweegt in harmonie en orde, erkent reeds de Alomtegenwoordige Persoon, Jehovih. Hij die de Alomtegenwoordige Persoon, Jehovih, loochent, ontkent de eenheid in alle dingen. Als alle dingen niet in eenheid met elkaar zijn, dan zijn alle dingen verdeeld, het een tegenover het ander. Hij die dit huldigt, is iemand die ontbindt; en hij die staande houdt dat alle dingen een eenheid vormen, is iemand die verenigt. Indien er dus een grotere kracht in eensgezindheid is dan in afzondering, dan heeft hiermee de eensgezindheid de slag gewonnen en wordt de Alomtegenwoordige Persoon.

17. Wat betreft de kwestie van de slaven: Er is maar Eén Meester, en Hij heerst over alles; maar het ligt aan de kracht van elke ziel afzonderlijk om zich af te stemmen op de Al Persoon en dat betekent vrijheid. Uit diegenen bestaan mijn scharen. Uw slaven passen zich aan u aan; zij kunnen niet hoger stijgen dan u; mijn scharen hebben het universum als hun voorbeeld. Aangezien u de oorzaak van uw komst in het leven niet kunt vinden, waarom zegt u dan niet: Ik zal Hem een naam geven, en die zal Jehovih zijn!

18. En nu begon Utaya aan een lange verhandeling, waar Osiris niet op wachtte om naar te luisteren, maar hij wendde zich tot zijn maarschalken en zei: Breek de muren van Gau af, en richt tienduizend pilaren van vuur op. Ik zal hier Jehovih's koninkrijk herbouwen. Laat de es'enaurs in koor roepen: Wees gegroet Osiris, God van hemel en aarde!

19. Daarop bleef de verbaasde Utaya stilzwijgend staan, alsof hij zich afvroeg of het echt waar was, of slechts een krankzinnige droom, dat er iemand zijn macht niet zou erkennen die nu stevig gevestigd was gedurende driehonderd jaar.

20. De scharen kwamen uit het ruimteschip, en zonder bevel of te wachten tot ze hun taak zouden weten, maar iedereen op de maat van de muziek, namen zij plaats in de citadel. Osiris schreed naar voor en door de majesteit van zijn macht, wierp hij de troon van Utaya, de valse God, omver en de rommel op een hoop terzijde. Toen, zijn hand uitstrekkend, zei hij:

21. In Uw naam, O Jehovih, en krachtens Uw macht die mij werd verleend, gebied ik hier de elementen om mij te gehoorzamen, en een troon op te richten die Uw Onsterfelijke Zoon waardig is! En met zijn stem en zijn scharen samenwerkend, bouwde hij snel de adamanten zetel op, en behing die rondom met doorschijnende tapijten, geweven uit de elementen zilver en goud.

22. Inmiddels gooiden de werkers van Osiris de muren van Utaya's stad ondersteboven en bevrijdden zijn miljoenen slaven, zelfs terwijl Utaya's beambten door paniek bevangen op hun knieën vielen en om medelijden smeekten, of overijld wegluchtten naar de aarde. En Utaya, die vermoedde hoe waardeloos zijn materiaal was, vergeleken met datgene wat omlaag daalde uit de hogere hemelen, riep en schreeuwde vergeefs naar zijn meest standvastige dweepers uit de tijd van vrede en gemak, aanschouwde hen bij duizenden, bedwongen zonder zelfs één wrede daad of woord.

23. Niet lang duurde het gekrakeel, want Osiris' werk was als dat van een volwassene die het speelgoed van een kind omgooit; en Utaya, om zijn geloof in zichzelf te bewijzen, stond als enige toeschouwer onbeweeglijk waar hij stond, maar hulpeloos, zich afvragend wat er vervolgens zou

komen. Maar nu besteeg Osiris, zonder uitleg of verontschuldiging, de nieuwe troon en maakte het teken: IN JEHOVIH'S NAAM, wat door zijn machtige scharen werd beantwoord; en toen, kijk, vanuit het hemelgewelf daarboven daalden mantels van licht omlaag, weergaloos van schittering!

24. Utaya zelf werd verlicht, en al zijn vroegere slechte daden en zijn wreedheid staken af in reusachtige zwarte vlekken, die terugweken voor de zee van licht; want aan alle kanten stonden miljoenen zielen, allen zuiver en transparant, gereinigd door de beproevingen van de tijd en heilige werken. Maar Utaya was niet helemaal slecht, of te bekrompen om een eerbare tegenstander te erkennen; en nu, terwijl hij snel zijn vreselijke situatie besepte temidden van Reinheid, kwam er een traan tevoorschijn die hem als met medelijden verblindde voor het verder aanschouwen van zijn gruwelijke vernedering; en vervolgens, grienend als een geslagen schooljongen, riep hij uit:

25. Genoeg! Genoeg! Gij God, Almachtig! Breng me van hier weg, van uw dodelijke vuur! Ik was anders gewend dan de daden van een of andere grote God te zien om het bewijs van mijn eigen waardoelheid te ontdekken!

26. Maar voor Osiris was zo'n situatie niets nieuws en hij ging verder met de aangelegenheden van de hemel, en stelde beambten en werkers aan, en deelde zijn Hoge Raad in om Jehovih's wil te doen en dus liet hij Utaya een poosje zweten in zijn eigen kwellingen.

27. O geef me verlichting, riep Utaya, gij God van hemel en aarde! Ik verteer, ik brand in de vlam van Reinheid! Maak het verterende licht minder, uit medelijden!

28. Osiris wachtte net lang genoeg met zijn werk om dit te antwoorden: Het Al Licht kan niet ophouden ten gerieve van één man; bekleed uzelf, 0 valse, met mantels van duisternis, en verberg uw wrede slachtpartijen. U, die slaven wilde maken van mijn scharen, behoorde uit beter hout te zijn gesneden dan om hulp te smeken. Kijk eens, niet een van uw slaven heb ik genomen, of gezegd dat zij moesten buigen in gehoorzaamheid. Voor de rechtvaardige zijn de werelden vrij; alleen slechte mensen en boosaardige Goden wijken terug voor Jehovih 's onophoudelijke vuur!

29. Intussen sjoerde Utaya zijn flonkerende gewaden dicht om zich heen, en trok over zijn brandende ogen de flitsende kroon omlaag, waarvan het waardeloze materiaal slechts de razernij van het Al Licht voedde, vanaf de troon van God, Osiris' rustplaats. De slaven van Utaya waren gevlucht of lagen meelijwekkend voorover, sprakeloos van angst en verbazing. Over hen hielden de scharen van Osiris de wacht, en ze brachten hen gehaast achter de nu snel oprijzende pilaren van vuur, waar ze tijdelijk gehuisvest werden.

30. Nog steeds weerklonk luid de stem van Utaya om hulp en medelijden; maar naar hem kwam niemand. Toen zag hij dat het de voorover liggende slachtoffers beter afging en dat ze minder opvallend waren; dus wierp Utaya zich voorover, bij de rommel van zijn vroegere troon. Waarop Osiris Yesta stuurde, de zuster van Atonas, Godin van Opsa in etherea, om hem te redden, en hem rondom te bedekken met balsem van de hogere hemelen.

31. Zo brachten Yesta en haar schare Utaya daar vandaan, ver achter de grenzen van het nieuw gegrondveste Gau.

HOOFDSTUK III

1. Osiris sprak vanaf de troon en zei: Verkondig in het oosten en westen en noorden en zuiden, dat er een nieuwe God is in de hemel! Ga, hetgeen gebeurd is in Gau, vertellen aan de valse Goden en

valse Heren in hada, en voeg eraan toe: Osiris is gekomen!

2. De boodschappers vertrokken naar elke windstreek van de wereld, geïnspireerd door de onstuimige manier van spreken van de bevelvoerende God. En zo, half buiten adem en met haastige spoed, vielen deze jonge Goden en jonge Godinnen, de boodschappers, binnen bij de "Heerachtige" heiligschenners, en ze vertelden het verhaal van de omverwerping van Gau, waar de trotse Utaya ten val kwam. En zij, door hun manieren en gewoontes, inspireerden de valse heersers tot de voorstelling van zelfs een nog ergere ramp; en dat er veel verborgen was gehouden uit eerbied voor Utaya en andere overweldigers.

3. Osiris riep zijn Raad bijeen en richtte nieuwe plaatsen in, met nieuwe beambten die niets gemeen hadden met alle vorige regeringen van de Goden van aarde en hemel. Tot dusver werd dit inrichten gedaan door zijn etherische scharen en, opgewekt door het vuur van zijn energie, namen ze vlug hun zeer eerbare plichten op zich. Sommigen gingen bouwen, sommigen om op te meten en de richting van straten te bepalen, en plaatsen om te wonen; en weer anderen om de oude ziekenhuizen en verpleeghuizen te verwijderen en plaats te maken voor nieuwe, en voor werkplaatsen en alle benodigdheden voor de miljoenen zielen die nu verstrooid en verdwaald waren, of in gruwelijke verwarring in de uiterste duisternis worstelden.

4. Daarvandaan steeg een voortdurend gejammer van angst en kwelling op, vreemd woest vergeleken met het stralende licht dat zich snel verspreidde vanaf de opgaande vuurpilaren vlakbij de troon van God. Osiris' scharen van vijftig miljoen, afgestemd op harmonie en nauwkeurigheid, vorderden snel met hun werk, geen die zijn aandeel niet kende en zich niet nauwgezet tot het onderwerp bepaalde bij elke beweging; toch waren zij in aantal niets vergeleken bij de miljarden verspreid in de dreigende duisternis, weeklagend achter de muren.

5. Hier komt een weg! kon Osiris zeggen; of, gebiedend met zijn hand: een otevan voor deze ongelukkige slaven! En, alsof zijn scharen vorm aan zijn gedachten gaven, haastten zijn etherische werklieden zich om zijn wil tot een almacht te verheffen. Geen verlies van tijd of ruimte om uit te zoeken hoe de zaak gedaan moest worden; want de geoefende werkers in de hemel hebben de kracht leren kennen van samengebundelde inspanning, en de kracht van kennis, gekoppeld aan een afzonderlijk doel, waardoor de elementen buigen voor hun wil. Deze eenvoudige harmonie te leren, om met allen als één te zijn, terwijl talloze miljoenen van de aarde opstijgen om teruggeworpen te worden, wanordelijk en krachteloos voor Jehovih's Zoons en Dochters!

6. Ja, zelfs koningen en koninginnen en potentaten, gezwollen van ontorechte eigenwaan, neergeworpen om te bedelen en smekend als een kind. Zoals een woeste leeuw wordt getemd, zijn reuzenkracht nietig in de handen van de mens wiens kracht door kennis triomfeert, zo dalen de etheriërs omlaag uit de hoge hemel om eerst te vernederen, en vervolgens de valse Goden en valse Heren van hada te onderwijzen.

7. Jehovih zegt: Wat, O mens, heb Ik meer van u gevergd dan te leren? En uw pad bezaaid met lessen, vol van geluk! Het leren kennen van de elementen, en meester over ze te zijn, zo is het om een God of Godin te zijn. En waarin de ene mens zwak is, laat twee of meer zich verenigen; een eenvoudig iets waardoor zelfs de sterren in de hemel uit hun baan kunnen worden gebracht.

8. Jehovih zegt: Heb Ik niet gezegd: De zwakste koning is degene die de meeste soldaten heeft; en de sterkste heeft er geen nodig. Hoe zouden dan de valse Goden, door hun slechte daden, hun tronen kunnen versterken? Zie, Mijn etherische scharen komen ongewapend, en blazen in één adem hun machtige koninkrijken weg.

9. En zo gebeurde het in Gau; slechts één aardse dag was gekomen en voorbijgegaan sinds Utaya

over zo'n honderd miljoen slaven heerste, die dagelijks hun schatting van de aarde omhoog brachten om deze vorstelijke stad te versieren; en nu straalde de dageraad van een andere wereld oppermachtig over het omvergeworpen koninkrijk.

10. Bestond er groter deernis, een meer erbarmelijk schouwspel, dan de vroegere slaven te zien die nog altijd trouw waren aan hun afgezette meester Utaya? Ze kwamen naar hem toe in zijn verbanning, vijftig miljoen die hem met verschrikkelijke eden voor eeuwig trouw zwoeren, want zodanig schiep de Grote Geest de mens, dat die zich zelfs met de ellende verbond, uit ijver, uit domheid, om zijn meest dwaze liefde te bewijzen. En als Utaya's beschermers er niet waren geweest, hadden zijn eigen slaven hem gesmoord, in een wanhopig pogen om hun trouw aan te tonen.

11. Toen zei Yesta tegen hem: Spreek tegen deze onooglijke menigte, en wees nog steeds de bevelhebber om tenminste uzelf te redden. Denk er aan hoe Jehovih deze les aan de stervelingen geeft om tegen het kwaad te zeggen: Ga weg! Want zie, het toestaan dat eerst de een en dan de ander zich meester maakt van iemands persoon, is net zo'n grote misdaad als een onbeheerste liederlijke hartstocht. Zeg ze weg te gaan! Wegens de liefde voor de eigen persoon, hetgeen uw gave is van de Grote Jehovih, moet ge uzelf zijn! Het zal hen ook verbeteren!

12. Utaya, tegenspartelend, zei: Helaas, reine engel! Dit waren mijn slaven! De zwaarste slag van alles is hun dankbare liefde. Het vuur van de troon van Osiris was mak, vergeleken hiermee. Honderden jaren lang gaf ik deze schepselen doodsangst en ellende, en nu geven zij me liefde. Arme dwazen! Ik kan ze niet weggan!

13. En zo boog Utaya snikkend zijn hoofd, want zulke plotselinge en grote waarheden richtten zijn hele denkvermogen op de duisternis van zijn vroegere daden en slechtheid, zelfs terwijl de vijftig miljoen, opdringend aan alle kanten, onafgebroken hun eindeloze liefde bleven verzekeren. Er was geen enkele mogelijkheid om te ontkomen aan hun onbenullige gebrabbel en smerige adem. Dus, toen Yesta zag hoe hulpeloos Utaya het opgegeven had, hief ze haar hand op en zei: Wat moet ik doen, O Jehovih?

14. Waarop het Licht neerdaalde en Jehovih door Yesta sprak, en Hij zei: Vlees van Mijn vlees schiep Ik de mens: uit Mijn Eigen Geest gaf Ik de mens ook een geest; en aan alle mensen gelijkelijk gaf Ik alle dingen in Mijn werelden. Maar sommige mensen zijn niet tevreden met wat Ik gaf, want ze vragen om meer, zelfs om hun medemensen als onderdanen te kunnen hebben. Hen heb Ik gegeven in antwoord op hun gebeden. Zie dan, O mens, waarom tracht u vandaag weg te doen, waar u gisteren om gebeden hebt? Zij zijn vandaag net zo goed als gisteren.

15. U hebt gezegd: De mens kan zichzelf maken tot wat hij maar wil! Dus is uw Schepper waardeloos voor u. De liefde is het lichtste van alle lasten; als u niet wenst hun liefde te dragen, hoe hebt u hun haat dan zo lang kunnen dragen? Niettemin, als u het wilt, kunt u hen wegdoen: Zij zijn van u, doe als u wilt.

16. Utaya zei: Hoe kan ik hen wegdoen? Ik kan toch niet redeneren met vijftig miljoen! Nee, voordat ik er een dozijn had overgehaald, zouden de eersten, zo onwetend, vergeten hebben wat ik zei. Vertel me dan, Godin, wat ik moet doen om mezelf te bevrijden van deze grote menigte?

17. Yesta zei: Doe geen beroep op mij, maar op uw Schepper; en niet om bevrijd te worden voor uw eigen bestwil, maar voor wijsheid om iets goeds te doen voor hen over wie u lange tijd een meedogenloze tiran geweest bent: Zij vormen een kleine vloek voor u, vergeleken met uw eigen oordeel, want voor uzelf kunt ge nimmer vluchten. U moet uw zelfzuchtige daden, die u zo lang in praktijk hebt gebracht, ongedaan maken. Keer uzelf er dus meteen vanaf, en doe een eed aan Hem

die u maakte, opdat u van deze tijd af goed zult doen aan anderen, met al uw wijsheid en kracht.

18. Utaya zei: Helaas, uw woorden zijn wijs en heilig, maar ik heb geen geloof! Ik heb geen geloof!

19. Yesta zei: Zeg dat niet! Uw woorden zijn nog een slavernij voor uw ziel. Door te zeggen: ik heb geen geloof, sluit ge uzelf af van het Al Licht. Kom, haast u, of zie, ik verlaat u; want als u geen geloof belijdt, hoe zou ik dan langer met u werken? Zeg: ik heb vertrouwen in U, O Jehovih! Ik kan, ik zal hen opheffen die ik heb neergeworpen. Utaya huilde, en antwoordde: O had ik maar zo'n geloof als u! Maar jarenlang leerde ik mijzelf dat bidden tot Jehovih niet nodig was voor iemand die zo groot en sterk was als ik. Helaas, ik doofde het vuur. En snikkend viel Utaya voor Yesta's voeten op zijn gezicht.

20. Vlug hief ze nu haar slanke hand naar de hoge hemel op, en zei: O Jehovih, door Uw macht die bij mij berust, omhul ik hier Uw door verdriet gebroken kind, met ondoordringbaar licht! Daar kwamen van boven fosfociserende vlammen van licht naar omlaag, en Yesta trok een cirkel in het rond, waar de menigte achter ging staan en toekeek met verwondering en angst. Maar de deinende massa op de achtergrond drong zich naar voren, schreeuwend: Utaya! Utaya!

21. Langzamerhand liet Yesta het licht in omvang toenemen, en haar assistenten trokken een bouwsel op om de plaats te beschermen zodat het er weldra uitzag als een miniatuurtroon in de hemel. Toen aanvaardde Yesta de macht en nam zo het bevel op zich, de hulpeloze Utaya naast zich plaatsend. Inmiddels spoedden haar assistenten zich door de menigte, legden wegen aan, en kozen de meest intelligente van de vroegere slaven uit, hen tot beschermers makend.

22. Yesta zei tegen Utaya: Nu zal ik u een les in rechtvaardigheid geven; want u moet deze hele schare, uw voormalige slaven, opvoeden en ontwikkelen tot uw eigen niveau, voordat ge uzelf een zier verheft. Denk niet dat het gemakkelijk is om te aanvaarden een God of een Heer te zijn, of zelfs een sterfelijke koning. Zij die anderen tot knechten maken, moeten hen ook verheffen tot zij engelen van licht zijn. De hemel is rechtvaardig, maar ook overvloedig. Aan wie Jehovih in overvloed gegeven heeft, wordt geboden dat hij overvloedig geeft. Honderden van jaren hebt u het dienstbetoon gehad van deze ongelukkige schepselen; dus moet u nu hen dienen door ze tot intelligente mannen en vrouwen te maken. Ja, totdat de laagste van hen aan u gelijk zijn, en u trots op hen kunt zijn, en tot de Vader zult zeggen: Zie, mijn zuster! Zie, mijn broeder! - zult u, Utaya, niet vrij zijn!

23. Utaya zei: Ik merk dat uw woorden van de Allerhoogste komen. Dat is rechtvaardigheid! Ik begrijp nu dat, terwijl ik mijzelf rekende tot opperste rechter van goed of fout, ik oordeelde met voorliefde voor mijzelf. Ja, zonder een Allerhoogste begrijp ik dat er geen gerechtigheid kan zijn in de hemel of op de aarde. O Gij Al Licht, hoe kan ik U naderen! Ik heb mezelf met een eindeloos gif gevoed: mijn duisternis was mijn vesting. Leer mij de weg, O gij engel van Licht! Wat Jehovih ook wil, dat zal ik doen, met al mijn wijsheid en kracht.

24. Zo herstelde Yesta de orde, en deelde de menigte op in vele delen, en ze stuurde beambten temidden van hen om ze uit te zoeken en bij elkaar te passen opdat, zodra Osiris zou gebieden dat er inrichtingen en scholen voor hen moesten zijn, zij daar naar toegebracht konden worden.

HOOFDSTUK IV

1. Osiris liet geen tijd verloren gaan, maar hij voorzag Gau van beambten en vestigde zijn Raad in vliegende haast, stelde Ote aan als tijdelijk God op de troon terwijl hij zelf doorging naar andere

gewesten om valse Goden en Heren te overwinnen en omver te werpen. Terwijl hij een bekwame wacht en raad achterliet, vertrok Osiris met een heerschare van twintig miljoen in westelijke richting in atmosfeer, boven de grote centraal gelegen noordelijke landen, waar Wotchak zich had gevestigd, een valse God met nog eens honderd miljoen slaven, om hem te gehoorzamen.

2. Wotchak, die was ingelicht door de boodschappers over Osiris' nadering naar de aardse hemelen, veronderstelde dat Osiris van de een of andere verre ster kwam, en niet wetend dat er etherische werelden in het firmament waren, had hij zijn koninkrijk rondom van nieuwe muren voorzien en zijn troon dubbel versterkt, en hij doste zichzelf en zijn beambten opzichtig uit, in de hoop de komende God te intimideren.

3. Osiris kwam naar Wotchak, en hij wachtte niet om te worden aangekondigd en stopte ook niet bij de wachtposten, maar hij stuurde zijn schip rechtstreeks naar de troon.

4. Halt! Halt! schreeuwde de verbaasde Wotchak uit. Wie waagt het mijn troon te ontheiligen, en al de regels van fatsoenlijke Goden te trotseren? Omlaag uit je schip en kruip op je buik naar je opperste God! Denk eraan, ik ben de Grote Apollo! Maar Osiris verwaardigde zich alleen maar te zeggen: Met welk gezag hebt u slaven gemaakt van Jehovih's Zoons en Dochters, om uw eigen zelfverheerlijking te vergroten?

5. En, niet op een antwoord wachtend, steeg hij uit tot voor de troon, en tegelijk met hem stonden, goed geoefend, een duizend of meer in de vorm van een ster, waarop het Hogere Licht met grote helderheid neerdaalde. Wotchak werd bang en vluchtte van zijn troon, en zijn hele raad met hem, Toen sprak Osiris, en hij zei tegen zijn scharen:

6. Laat deze valse God en zijn raad niet ontsnappen. Omsingel ze en houd ze vast, om mijn wil te kennen en het vonnis van Jehovih. Kort daarop brachten de etheriërs Wotchak terug, die uitriep: O, laat me gaan! Neem alles, maar laat mij gaan! Wat hebt u aan mij?

7. Osiris antwoordde hem en zei: Zo verliep de geschiedenis van deze hemelen. In de voorbije tijdperken werd het de overweldigende valse Goden toegestaan hun eigen weg te volgen, hun vroegere onderdanen hulpeloos achterlatend in de handen van de etherische scharen. Die tijd is voorbij. Ik ben gekomen om zulke Goden te laten weten dat hun lot en verantwoordelijkheden berusten op de geboden van Eén die Hoger is, ja, de Schepper, Jehovih. Kijk eens, u hebt honderd miljoen van Jehovih's kinderen neergeworpen en in de ellende gestort, hen tot slaven makend om u te gehoorzamen. Zoals U de oorzaak bent van hun vervallen toestand, van vrijheid tot slavernij, zo zult u hen nu verlossen tot vrijheid, en wijsheid en waarheid.

8. Terwijl Osiris sprak, lieten zijn bekwame beambten het licht neerdalen vanuit de hoogste gebieden, iets dat Wotchak nog nooit had gezien. Weldra werden alle dingen doorschijnend en de woedende Wotchak, die moeilijkheden voorzag in het verschiet, antwoordde dit:

9. Beschuldig mij niet, onbeschaamde God! Deze, mijn raad, zette mij honderden jaren geleden aan tot mijn handelwijze, en slechts als gunst mochten zij mijn getrouwe raadsliden blijven. Ik was hun werktuig en, als u gerechtigheid wenst, laat hen dan de angel voelen van berouwvol werk. Laat hen mijn slaven maar hebben. Ik wil ze niet. Ik ben een heel eerlijke en oprechte God geweest!

10. En nu beschuldigden de raadsleden elkaar, en met z'n allen gooiden ze de schuld op Wotchak. Steeds helderder werden de etherische vlammen, waarvoor geen schuilplaats bestond; en al hun vroegere leugens en wrede woorden en slechte daden werden aan het licht gebracht, duistere en afschuwelijke zielen onthullend, met lang verborgen misdaden, nu blootgelegd voor de starende blik van ieders oog.

11. Dit tafereel bracht de nieuwsgierige slaven met miljoenen op de been om er getuige van te zijn, en om de in nood verkerende valse God opnieuw te verzekeren van hun liefde en trouw. En toen Wotchak keek en de rampzalige stakkers aanschouwde, die hem opeisten als hun eerwaardige God, riep hij uit: Genoeg! Genoeg! Hardvochtige God! U bent zogenaamd met recht en vrede gekomen; maar vanwege uw macht brengt u kwellingen over mij en mijn raad, die vreselijker zijn dan ik ooit mijn slaven oplegde. Denk eraan, ik ben Apollo!

12. Waarop Osiris antwoordde: Namen zeggen mij niets. Daarbij wuifde Osiris met zijn hand en liet door zijn scharen de troon van de valse God opzij werpen, en al zijn glinsterende edelstenen vlogen in het rond; relikwieën voor de menigte. En nu schoten er drie zuilen van licht op en ze stonden naast Osiris en zijn begeleiders, hetgeen Wotchak en zijn medeplichtigen alle moed en kracht ontnam, en zij kropen aan de voeten van Osiris.

13. Osiris riep Itu en zei: Breng ze buiten en geef ze voor een tijdje aan hun slaven over. En Itu en zijn wacht haalden hen uit het licht vandaan en brachten ze weg. Vlug voorzag Osiris nu deze nieuw veroverde plaats in de hemel van beambten, en hij noemde het Autat, hetgeen betekent: basis van vergangelijke wetten. En, op een nieuwe troon, stelde hij Luce aan als tijdelijk God en gaf hem een raad van duizend etheriërs. En nu tekende Osiris de ontwerpen voor de wegen, en tempels, en scholen, en ziekenhuizen, en verpleeghuizen, en al die andere woonplaatsen zoals ze nodig zijn voor de nieuwgeboren geesten in de hemel, en hij liet orders achter dat ze op een bepaalde tijd voltooid moesten zijn.

14. Vervolgens droeg Osiris op om de nu verstrooide scharen van atmosferiërs in te delen en te selecteren en ze allemaal aan te houden en op hun juiste plaatsen te zetten. Deze dingen liet hij onder de hoede van God Luce, om uitgevoerd te worden.

15. Ver weg op het plateau brachten Itu en zijn begeleiders Wotchak en zijn bondgenoten, gevolgd door veertig miljoen van zijn voormalige slaven. Daar liet Itu Wotchak en zijn mensen achter, en Itu en zijn begeleiders gingen terzijde om gade te slaan wat er ook zou gaan gebeuren.

16. In dit stadium vertrok Osiris met zijn ruimteschip en koerste zuidwaarts over het land Shem, en hij kwam aan een plaats in de lagere hemel die Vibrahj heette, hetgeen betekent: 'schitterend', waar de valse God Daveas regeerde 1), die achthonderd miljoen slaven had, duizend Heren en tienduizend Gouverneurs.

17. En, precies zoals Osiris hals over kop binnenviel bij de andere valse Goden, zo kwam hij met zijn vuurschip in de grote stad Vibrahj, in die tijd de grootste stad van de lagere hemel. Daveas was gewaarschuwd door zijn wachtposten en dus kwam hij bij de voorzijde van de hoofdstad, net op tijd om de onbevreesde Osiris te zien landen op het plein voor het Raadhuis.

HOOFDSTUK V

1. Osiris zei: In de naam van Jehovih, vrede zij met u! Waarop Daveas antwoordde: Nee, in de naam van Apollo, die ik ben! Hoe waag je het te naderen, zonder op je buik te kruipen? Vierhonderd jaar lang werd er met eerbied naar mijn koninkrijk opgezien door alle bezoekende Goden; maar jij komt als een barbaar. Neer, ellendeling! Voordat ik je geboeid heb en in de gevangenis heb gegooid!

2. Osiris zei: Waarom zou ik niet naar u toekomen? Zie, de Grote Geest schiep het hele universum voor Zijn Zoons en Dochters. Met welk recht hebt ge u daar een deel van toegeëigend? En vanwaar

uw gezag om mij te bevelen voor u te knielen? Maar als u mij niet kunt aantonen waardoor u één terechte aanspraak bezit om deze mensen tot slaven te maken, laat uw argumenten dan maar op de loop gaan, want ik ben gekomen in de naam van de Vader om hen te bevrijden, opdat zij gereed kunnen worden gemaakt voor de tweede en derde verrijzenissen.

3. Daveas zei: Denk maar niet dat ik heb verzuimd me gereed te maken voor opstandige Goden zoals jij. Kijk eens naar mijn miljoenen onderdanen! Wat betekent dat handjevol van jou? Werkelijk, ik zeg je dat ik gevangenen heb die groot genoeg zijn om jou en je scharen in op te sluiten. Vlei je ook maar niet met de gedachte dat ik onwetend ben. Tweehonderd jaar lang heb ik gewerkt in de zogenaamde verrijzenissen; ik maakte mezelf tot slaaf van de menigte en gaf al mijn werk en tijd. Toen zag ik mijn dwaasheid in en bouwde dus een derde verrijzenis voor mijzelf. Dit is derhalve mijn wettig koninkrijk. Bovendien zeg ik je midden in je gezicht, ellendeling, dat er geen hogere hemel bestaat dan die van mij. Evenmin kom jij van een hemel die zo groot is als de mijne. Maar omdat jij zo verwaand bent, ben je gekomen om onheil te stichten. Ik heb over jou gehoord in andere hemelen! Maar nu heb je toch je hoofd in de strop gestoken. Grijp hem, maarschalken! Grijp hem en zijn scharen! Gooi ze in de gevangenis!

4. Osiris sprak niet, maar hief zijn hand op in het zevende teken, en plotseling wierpen zijn scharen stroken van licht naar voren, die helderder waren dan de zon. Daveas ging angstig achteruit staan, en zijn maarschalken vluchtten. Dadelijk stapte Osiris, met duizend begeleiders en in lichtende vlammen gehuld, naar voren en ze gingen naar boven in de hoofdstad en omsingelden Daveas, de overweldiger, maar ze raakten hem niet aan. En nu werd het schip verlicht en kijk: de schildwachten van Daveas' Raad braken los en vluchtten. Hierop sprak Osiris en hij zei:

5. Hand van Uw hand, O Jehovih, stem van Uw stem, werpt U dit huis en deze troon omver! En kijk, het licht van de hoogste hemelen rustte op Osiris' handpalmen, en hij sloeg het huis en de troon en ze vielen in elkaar als stro in een orkaan. Daveas stond alleen, de slechte God, half sprakeloos en half verblind door het grote Licht van Jehovih. Neer! Neer! zei Osiris tegen de muren en tempels van de stad. En zijn scharen concentreerden zich op elk punt waar Osiris' hand naar wees; en ja, alles stortte in en werd wijd en zijd verspreid.

6. Intussen vluchtten de beampten van Daveas naar alle richtingen, behalve zij die bevangen waren door het licht, en die vielen neer en begroeven zichzelf temidden van de rommel.

7. Stop! Stop! schreeuwde Daveas. Geef me lucht! Ik verga! Ik sta in brand! En hij gooide zijn handen in de hoogte; toen kromp hij ineen met zijn gezicht in zijn schitterende gewaden. En nu riep Osiris donder en bliksem tevoorschijn, en hij zond lange bliksemschichten door en over en rond het hele plateau van Vibhraj, en het lawaai en gerommel van de donder bracht al de achthonderd miljoen zielen in verwarring en ze liepen niet verder, maar stonden stil en wachtten, op hun hoede voor wat er vervolgens zou kunnen gebeuren.

8. Osiris stopte niet, maar ging verder naar een geschiktere plaats om zijn troon te bouwen. Jehovih! Almachtige! riep hij: Elementen van Uw elementen, O Vader! Richt hier een troon op voor Uw Zoon! En inderdaad, want terwijl zijn woorden nog weerklonken, verhieven de elementen zich om hem te gehoorzamen, en daar verrees een hoogst voortreffelijke troon, sterk en adamant, waar Osiris op plaatsnam. Daveas was plat neergevallen, huilend en weeklagend; maar met een handbeweging riep Osiris Wang-te, een zeer verlichte aartsengel met haar begeleiders, om hem weg te dragen, hetgeen vlug gedaan werd.

9. Nu werd de plaats snel schoon gemaakt en de scharen van Osiris omheinden een voldoende grote ruimte voor een stad van een miljard zielen, met zuilen van licht, zo schitterend als een cirkelboog in het etherische firmament. Hierbij benoemde Osiris Klesta, Godin van de Dageraad, en hij gaf

haar een raad van vijftigduizend etheriërs. Buiten de muren met de zuilen van agni waren Daveas en zijn achthonderd miljoen onderdanen in gruwelijke verwarring.

10. Wang-te, de aartsengel, zei tegen Daveas: Door uw eigen leugens hebt u het voorrecht uzelf een poosje in vrijheid te laten, om een nieuw koninkrijk te organiseren, zonder heiligheid, en dan terug te keren en gehoorzaamheid te eisen van deze verstikkende schare. Kijk, u hebt hen geleerd te geloven dat u Apollo bent; zeg dan nu tegen hen: Ik ben Apollo niet! Ik heb verkeerd gedaan!

11. Woedend antwoordde Daveas: Nooit! Jehovih en Zijn koninkrijken mogen voor altijd vervloekt zijn! Jullie vreemde geesten, die van verafgelegen koninkrijken komen en de meest rechtvaardige plaats in de hemel plunderen en omverwerpen! Jehovih en Zijn dienaren zijn vernielers. Waarop Wang-te antwoordde: Het is nu geen tijd voor een discussie; kijk eens naar deze talloze miljoenen! Als ik mij van u terugtrek, en mijn begeleiders ook terugtrek, zult u zijn als iemand die verdrinkt in deze zee van onwetendheid en afschuwelijke stank. Aanvaard nu meteen, in 's hemelsnaam, dat u boete doet voor uw levenslange leugens en verraderlijke tirannie. Maak uzelf bekend als Daveas, die u bent, en Ik kan u redden!

12. Daveas stootte haar lomp opzij en riep: Nooit! Ik ben niemand erkentelijk! Als er een hogere hemel bestaat, stijg ik daarheen zoals ik ben, Apollo! Apollo! Wang-te zei: Scheep mij niet af, in Jehovih's naam! Denk eraan wat u bent, en aan het weinige dat u gezien hebt, hoe machteloos u bent voor het aangezicht van de Almacht! Uw lot is dat van alle dictators, op de rand van een gruwelijke afgrond. Daveas wachtte niet om verder naar haar te luisteren, maar maakte luid bekend: Apollo! Apollo! en stapte opzij. En weldra haastten zich zijn vroegere beambten naar hem toe: en daarmee kwam de zee van miljoenen geesten, ongeorganiseerd, ongewassen, niet gevoed, beangst en krankzinnig uit liefde voor de naam Apollo, waarvan zij de betekenis niet kenden; en zij werden als een kluwen van slangen, ineengestremgeld rond de middelste figuur, Daveas en zijn beambten. En in het verschrikkelijke getier kon men de ene stem niet van de andere onderscheiden. En de buitenkant perste zich naar binnen, aan alle kanten en kort daarop waren de achthonderd miljoen als een bal, een knoop van duisternis, met een dof en rommelend gekreun van binnen, en een vreselijk geschreeuw aan de oppervlakte, waaruit zich een afschuwelijke stank naar alle richtingen verspreidde.

13. Wang-te en haar begeleiders haastten zich terug naar de troon van Osiris, de Zoon van Jehovih, om te vertellen wat er gebeurd was. Osiris zei: Wat moet ik doen, O Vader? Toen kwam het Licht van Jehovih, en Jehovih sprak en zei: Overweeg Mijn Schepping, Mijn Zoon. Het kleine kind krijgt een paar blauwe plekken als het valt, maar een volwassen man maakt een zware val. Moet Ik dan een aparte regel maken om koningen en koninginnen op de aarde te begunstigen, en valse Goden in de hemel? Nee, werkelijk niet. Zie, Ik zal Daveas tot een voorbeeld stellen in de hemel en ook op de aarde. Omdat hij zijn eigen naam heeft versmaad, zal Ik ervoor zorgen dat engelen en stervelingen de naam Daveas 2) vervloeken en mijden.

14. Osiris zei: Gaan jullie verder met mijn koninkrijk, in de Naam van de Vader. Laat Daveas een poosje met rust zoals hij is.

15. Daarop vertrok Osiris en hij nam de rest van zijn scharen met zich mee in zijn vuurschip; en hij ging naar een hemelse plaats in het westen, waar Seru was, een valse God met tien miljoen slaven; en Osiris vernietigde ook Seru's koninkrijk. Vervolgens ging hij naar een hemelse plaats in het noorden, waar Raka, een valse God, zeventig miljoen slaven bezat; en Osiris vernietigde zijn koninkrijk eveneens, en bevrijdde zijn slaven, en stelde een wacht over Raka aan.

16. Op die manier trok Osiris door atmosfeera heen en hij wierp al de hemelse koninkrijken van de valse Goden omver, van wie er in totaal zeventienhonderd tachtig waren; maar veel van hen hadden nog

geen miljoen onderdanen. Dertig dagen was Osiris bezig de boosaardige koninkrijken in de lagere hemelen te vernietigen, en toen was het werk klaar.

17. Osiris zei tegen zijn scharen: Dertig dagen lang werkten we om datgene te vernietigen wat was; nu zullen we nog eens dertig dagen herbouwen voor Jehovih. Breng het schip daarom naar Vibhraj, want daar zal ik mijn centrale koninkrijk vestigen. En nadat we de beginwerkzaamheden voor de tweede verrijzenis op een veilige basis voltooid hebben, zullen we omlaag gaan naar de aarde en de koninkrijken van de valse Heren en de mensen ten val brengen.

HOOFDSTUK VI

1. Jehovih zei: Vibhraj zal Mijn plaats zijn; uw troon, Osiris, zal Mijn troon zijn. Stuur agenten uit naar al de gewesten in de hemel waar u de slechte koninkrijken hebt vernietigd. En uw agenten moeten alle valse Goden aanhouden van wie u de bezittingen hebt onteigend, en breng hen hier, opdat Ik rechtstreeks met hen kan spreken.

2. Toen sprak Osiris tot de agenten en hij zei: Ga naar alle gewesten van atmosfeera en arresteer al de valse Goden die ik heb onttroond en breng ze hier en zeg tegen ze: Osiris, God van de lagere hemelen, gebiedt uw aanwezigheid. Kom en luister naar de Stem van uw Schepper. Maar het zal gebeuren dat velen bang zullen zijn om te komen, vanwege het licht, uit vrees dat hun slechte daden worden gezien; zeg tot al diegenen: Het licht zal gedurende korte tijd getemperd worden; kom dus snel.

3. Naar alle knopen, waarin de valse Goden zijn verwickeld, moeten jullie umbrae * meenemen, een voldoende hoeveelheid, zodat jullie hen kunnen bevrijden. Maar laat bij de knopen een voldoende grote wacht achter om ze op hun plaats te houden.
* een conische schaduw die alle licht van een bepaalde bron buitensluit, zie umbrella; iets dat voor bescherming zorgt - Webster.

4. De agenten gingen zoals geboden was, voorzien van voldoende begeleiders en alle zaken die nodig zijn voor zulke ondernemingen; en na vele dagen waren de valse Goden gearresteerd en werden ze voor de troon van God Osiris, de Zoon van Jehovih, gebracht. En daar waren voor deze gelegenheid honderdduizend aartsengelen verzameld, waarvan er tweeduizend verheven waren tot de rang van Goden en Godinnen, en dertigduizend tot de rang van Heren en Vrouwen.

5. Osiris zei tegen de valse Goden: Broeders, gegroet in de naam van Jehovih! Jullie hoeven niet bang te zijn, en er staan jullie ook geen martelingen of straf te wachten. Ofschoon ik kom met Almacht, zullen mijn woorden verzacht worden door wijsheid. Maar ik handel zonder aanzien des persoons en wijk geen zier af van Jehovih's geboden.

6. In de Vader waren alle mensen gebonden; want, voordat u bewuste personen werd, strekte Jehovih Zijn hand uit, en u ontstond uit het Niets, hetgeen uw gevangenis was waarin uw eigen zelf als niets was.

7. In de gedaante van de Vader kwam ik hen verlossen die u gebonden had; en door Hem heb ik macht verkregen voor dat doel. Dus, in gelijkenis met Hem, kan ik u ook niet binden, of in de gevangenis werpen. Nee, mijn agenten hebben u juist verlost uit de slavernij, en nu houd ik u vrij van de knopen.

8. De meeste van u zijn geleerde mensen uit de tweede verrijzenis; maar u hebt uw wijsheid

gebruikt voor zelfverheerlijking, en u was er trots op uzelf God te noemen; u leerde hen niet van Jehovih en Zijn koninkrijken, maar onderwees wel valselijk dat uw eigen koninkrijken de allerhoogste waren; daarbij sloot u het zuivere licht buiten voor de onderontwikkelden.

9. Jehovih heeft u allemaal gezegend met een sterke geest en een mooie gestalte, waarop u stuk voor stuk valselijk bekendmaakte Apollo te zijn. Denk maar niet, dat deze kwestie niet bekend was in de hoge hemel. Ik heb hier de verslagen van snelle boodschappers, die bij me gebracht werden in het firmament daarboven. Ik kwam niet in onwetendheid over wat u aan het doen was, ook kwam ik niet met zwakte. Meer dan honderd miljard, die van de aarde en haar hemelen zijn opgestegen naar etherea, staan aan mijn zijde. Behalve hen een miljoen maal zoveel etheriërs, van andere werelden; en boven hen allen: de Grote Oriaanse hoofden, en daar achter en boven alles, de Grote Jehovih!

10. Heb ik mijn macht niet bewezen voor u allen? Ben ik in een hoekje gaan staan om te zeggen: Kom, zal ik jullie mijn macht eens laten zien? Nee ik kwam dicht bij u allen. Zoals de Vader als eerste de macht laat zien, zo doe ik het. Daarna, wijsheid. Opdat ik tot u met wijsheid zou kunnen spreken, heb ik u aangehouden en hierheen gebracht. Luister dan naar me en denk aan mijn woorden.

11. Als in vroegere tijdperken de hoge Goden naar deze hemelen afdaalden en valse Goden aantroffen, bevrijdden zij eenvoudigweg hun slaven, maar zij legden de valse Goden geen arbeid of schadeloosstelling op. Dat gebeurde zo, omdat de valse Goden in die perioden te zwakzinnig en ongeleerd waren. Maar de aarde en haar hemelen zijn gevorderd naar een hoger niveau. En met de vooruitgang komt, eveneens, verantwoordelijkheid. Met Kennis komt verantwoordelijkheid; en met wijsheid ook.

12. U bond uw onderdanen aan uw koninkrijken; en u begrijpt, dat u hen nu niet opzij kunt zetten. U leerde hen dat uw koninkrijken het allerhoogste waren; nu moet het hen worden afgeleerd. U onderwees hen dat u de Allerhoogste Goden was! Ook dit moet hen worden afgeleerd. U hebt de oude rituelen en ceremoniën, waarin de naam van Jehovih gebruikt werd, afgeschaft en hen geleerd alleen u toe te zingen. Zij moesten nieuwe liederen leren, als surrogaat voor de Grote Geest, die door niemand benaderd kan worden, in geen eeuwigheid. U leerde hen niet na te denken, en tevreden te zijn als slaven; hen moet nu worden geleerd voor zichzelf te denken, en te werken voor eeuwige vrijheid.

13. En nu wat betreft de wet van de verrijzenis, denk eraan dat die op alle geschapen werelden dezelfde is; en wel dat de geest van de mens groeit door weg te geven, wat de geest ook maar te geven heeft. Als je grote kennis bezit en je geeft ervan weg, dan zul je meer kennis krijgen; als je een goed hart hebt en vriendelijke woorden en je geeft hiervan weg, dan zal je meer teruggeschonken worden. Als je bekwaamheid bezit voor uitvindingen of mechanica en je schenkt van deze talenten aan anderen, dan zul je meer ontvangen. Zoals de stoffelijke mens stoffelijke dingen verzamelt door er niets van weg te geven, zo niet verzamelt de geest van welke mens dan ook.

14. Want hij die het Licht van de Vader dat in hem is, opsluit, kan niet meer licht verkrijgen; hij die het goede in zijn hart opsluit, kan geen geestkracht verwerven. En zonder geestkracht kan geen mens de derde verrijzenis bereiken. Maar, opdat de mensen konden leren om geestkracht te verkrijgen, werd de tweede verrijzenis gevestigd in atmosfeera en die behoort bij al de bewoonbare stoffelijke werelden

15. De grootste vreugde van de mens behoort daarom te zijn, een manier te vinden om van zijn geestelijke gaven en kracht weg te geven, en dat aan het grootst mogelijke aantal mensen. Denk niet dat prediken tegen de onwetende voldoende is; maar u zult met uw eigen handen moeten aanpakken

en hen tonen hoe iets te volbrengen. Maar niet alleen met werk; want sommigen zijn zo geschapen dat u hen niet kunt inspireren zonder rit en ceremoniën en muziek.

16. Ook mag iemand, nadat hij er een paar heeft onderwezen en opgericht, niet zeggen: kijk eens wat een goed werk ik gedaan heb! Want zolang hij een man, vrouw of kind aantreft met gebrek aan een of ander, moet hij kunnen zeggen: helaas, wat ik gedaan heb is als niets voor de verrijzenis van mijn medemensen.

17. Want deze regel is van kracht voor alle mensen, om te verlangen naar verheffing, en eeuwige vrijheid, en onbegrensde macht; en tenzij u bereid bent om hiervan ook aan anderen te geven, kunt u het voor uzelf verkrijgen. Ook is het voor de mens niet mogelijk om zich af te keren van verantwoordelijkheid; aan wie de Vader heeft gegeven, van hem eist de Vader. U hebt uw koninkrijken gehad. Ja, en u scheidte er over op. Uw gebluf is opgestegen naar etherea. Wilt u er heen gaan en de vraag horen: Waar is uw koninkrijk? Moet er gezegd worden dat u zich onttrok aan de zorg voor degenen die de Vader in uw hoede gaf?

18. Bezint u, 0 broeders! Als het geweten van de mens van binnen schroeit, sluimert er nog steeds duisternis in zijn ziel. De etherische lichten zullen hem verteren. Hij wiens geweten niet langer schroeit van binnen, wordt zelf tot een schitterende vlam van licht. Door hem spreekt Jehovih.

19. Osiris eindigde; en nu daalde er een stralend licht rondom de troon, en weldra sprak Jehovih door Osiris, en Hij zei:

20. Tijden en halve tijden heb Ik aan Mijn stoffelijke werelden en hun hemelen gegeven. Binnen een tijd heb Ik een gehele verrijzenis geschapen voor hen die streven naar Mijn hemelen daarboven. Ik ga niet weg van welke plaats dan ook die Ik schiep, zeggend: Doet u het maar alleen voor een seizoen. Maar in een tijd openbaar Ik een nieuw licht, want zodanig zijn ook Mijn scheppingen. Denk niet dat Ik seizoenen alleen aan stoffelijke werelden heb gegeven; Ik gaf ook seizoenen aan atmosfeera.

21. Is niet de zomer op de aarde een halve tijd? En de winter een halve tijd? En samen een hele tijd? Zo schiep Ik voor atmosfeera een tijd van vierhonderd jaren, en een halve tijd van tweehonderd jaren. En in zevenhalve tijd schiep Ik één dan'ha.

22. Ik stuurde Mijn Goden sinds duizenden jaren om deze dingen te onderwijzen; waardoor Mijn engelen de tijden van Mijn verrijzenissen zouden kunnen weten. Heeft een boer geen kennis van de herrijzenis van de lente, als Ik de aarde overdek met nieuw groeiende dingen die Ik laat opkomen uit de aarde? Hoeveel meer kennis hebben Mijn engelen van Mijn lentetijden in atmosfeera, wanneer Mijn aartsengelen komen om Mijn oogsten van geëmancipeerde zielen binnen te halen.

23. Ik gebod Mijn etherische scharen en Ik zei: Ga naar de lagere hemel en leer hen, dat er niet zo iets is als een individuele verrijzenis. En zij kwamen Mijn woord bekendmaken en lieten alle mensen zien dat afzonderlijke aantallen van personen niets waard zijn, tenzij verenigd, hetgeen de redding is waarin Ik voorzag voor al Mijn werelden.

24. Want Ik schiep vooruitgang voor hen die in verbondenheid zijn; aan geen enkel persoon gaf Ik individuele redding of verrijzenis. Opdat de mensen het voordeel van verbondenheid zouden kunnen begrijpen, zorgde Ik dat de stervelingen aardse talen kregen, en in steden woonden. Opdat u in atmosfeera de Totale Volmaaktheid van het één zijn met elkaar zou kunnen begrijpen, gaf Ik u de tweede verrijzenis; om u te leren, door Mijn Heren en Goden, de zelfverheffing op te geven, want zelfverheffing gaat ten koste van anderen; daarom gebieden zij u te leren dat u zich aan elkaar aanpast.

25. En Ik gaf riten en ceremoniën, waaronder de eed van dienstbaarheid aan Mij en Mijn koninkrijken, en aan geen ander, waardoor velen zichzelf bonden, hetgeen het begin van vrijheid was en is. Wat dat betreft, schiep Ik voorbeelden op aarde en in de lagere hemelen, zodat zelfs de onwetenden Mij en Mijn werken zouden kunnen begrijpen.

26. Want aan hem die kinderen voortbrengt, geef Ik gebondenheid, aan hen en aan hem gezamenlijk. Maar dit is een gebondenheid die niet de vrijheid hindert in de komende tijd, want zij kunnen opstijgen naar de hemel en gezamenlijk vooruitgaan, beter dan afzonderlijk. Maar sommigen geven zichzelf over aan de liefde voor aardse dingen zoals huizen, en geld, en koninkrijken en die dingen kunnen niet verrijzen. Vandaar dat zulk een gebondenheid de persoon na de dood vasthoudt aan het ding waar hij van hield.

27. Als voorbeeld, dat velen in de lagere hemelen koninkrijken hebben opgericht, zichzelf bindend aan dingen die geen hogere verrijzenis hebben; dingen die behoren bij het plateau van atmosfeera waar Ik ze schiep. Maar voor hen die zichzelf aan hun medemensen hebben gebonden en zeiden: Ik ben de redding! is het als met de jongeman die tegen de maagd zegt: Kom, ik wil uw echtgenoot worden. En ze gaat in vertrouwen naar hem toe. Dit is dus gebondenheid; en zij beschouwt hem als het middel tot haar zaligheid. Waarom niet hij alleen te niet kan doen wat werd verenigd, maar ook zij beiden niet; want, door hun gebondenheid, maak Ik ook deel uit van de overeenkomst.

28. Op die manier worden zij gebonden, die koninkrijken op zich nemen en voorgeven dat zij Goden des heils zijn en zo Mijn onnozelen naar zich toe lokken; niet alleen aan hun onderdanen zijn zij gebonden, maar ook aan de overeenkomst hen te bevrijden voor hun zaligheid; want zo schiep Ik hen.

29. De Stem eindigde, en Osiris zei: Als een man een vrouw trouwt met een slechte aanleg, is het zijn glorie als hij haar niet verlaat, maar haar leert om haar aanleg te overwinnen; of, als haar echtgenoot kwaadaardig is, is het haar glorie niet om van hem weg te gaan, maar hem te veranderen. Het is veeleer wijs om te volbrengen wat Jehovih op uw weg heeft geplaatst, dan het in de steek te laten uit persoonlijk gemak.

30. Niettemin is er een grens aan alle dingen, behalve Jehovih; en voor de wijze is er de kracht om veel te volbrengen dat in het begin onmogelijk schijnt. Luister dan naar mijn oordeel over u, hetgeen is:

31. U zult opnieuw koninkrijken aanvaarden, en iedereen heeft al de onderdanen die hij tevoren had. En u zult worden voorzien van plaatsen en tronen door mijn aartsengelen, en ook met raden van mijn aartsengelen. En ik zal aan elk van u een hulp-God geven, die moet zitten aan uw rechterhand gedurende vier jaren, de tijd van deze dageraad, en die u leert hoe te onderwijzen, en wat te onderwijzen.

32. Mijn scharen zullen u nu begeleiden naar de plaatsen die voor u zijn gereedgemaakt, en waar muren van agni omheen staan opgericht. En als u veilig op uw tronen zit, zullen uw vroegere onderdanen in groepen voor u worden gebracht, en worden toegewezen aan het werk, en aan de scholen, en die andere plaatsen die voor hen geschikt zijn, overeenkomstig hun kracht en talenten.

33. En ik spreek over u uit, dat ge uw respectieve onderdanen zult overdragen, geschikt voor de derde verrijzenis. Waarbij, overeenkomstig uw ijver en vertrouwen, mijn scharen met u zullen werken, opdat Jehovih verheerlijkt zal worden door uw oogsten voor de geëmancipeerde werelden. Denk er daarom aan, het teken: 'IN JEHOVIH'S NAAM' te geven, en ontvang de wijding uit mijn handen, door de macht en wijsheid van de Grote Geest.

34. De agenten lieten hen zien hoe ze het teken moesten maken, en hoe plaats te nemen voor de troon; en daarna zei Osiris: Door Uw Wijsheid, en Liefde, en Macht, O Jehovih, die bij mij berust, zelf ik hen, Uw Goden, voor Uw dienst, en voor de verheerlijking van Uw koninkrijken, tot in eeuwigheid! Amen.

35. Het licht werd nu zo stralend dat veel van de nieuwbakken Goden er bang van werden. Maar de maarschalken begeleidden hen en zij kwamen voor de troon van Osiris, waar zij werden gekroond en getooid als Goden van de tweede verrijzenis; daarna werden zij weer voor de raad gebracht, en gegroet met het teken; en vandaar werden zij, onder krijgshaftige muziek, naar de voor hen gereedgemaakte koninkrijken gebracht.

HOOFDSTUK VII

1. Wie kan het verhaal van de hemelse Goden vertellen! Hun machtige koninkrijken die zich boven de hele aarde uitspreiden! Honderden en honderden, duizenden! Hun bibliotheken met verslagen over moedige en heilige daden! Een raadkamer voor een half miljoen zielen! Honderden afdelingen; duizenden! Hier een commissie om jonge studenten uit te kiezen voor de colleges van boodschappers. Een volgende commissie om studenten te kiezen voor de kunstcolleges. Een andere om studenten te kiezen voor wiskunde. Een andere voor profetie. Een andere voor grote wetenschap. Een andere voor fabrieken. Een andere voor het samenstellen en ontbinden van elementen. Dan volgen de afdelingen van de kosmogonie van de sterren; dan: de wegen in het firmament; dan: a'ji en ji'ya en nebulae; dan: se'mu; vervolgens: hi'dan en dan; en de dageraad van dan; daarna: de geschiedenissen van stoffelijke zaken, en over de aangelegenheden van de verre en nabije hemelen; dan: genealogie van duizenden Oriaanse hoofden; de schepping van de minerale, plantaardige en dierlijke koninkrijken. Ja, alleen het opnoemen van de helft van datgene waar een God en zijn raad mee te maken krijgen, zou al een boek vullen.

2. Wie dan, O Jehovih, zal 't wagen om over de werken en wijsheid van Uw etherische Goden te vertellen! Hoe zal de tweede verrijzenis haar geheimen prijsgeven? Moet Uw griffier de jonge student volgen die voor boodschapper leert, en de training onthullen die hij ondergaat? Hoe hem, als een postduif, geleerd wordt van plaats naar plaats te gaan, maar de boodschap in zijn hoofd te onthouden? Dan de student te volgen naar een andere afdeling, en een verslag maken over hoe hij onderwezen wordt? En over de menigte van vragen die van verafgelegen plaatsen wordt voorgelegd aan de raad. Dan de rit en ceremoniën, en de oneindige variatie en pracht van de muziek. Kan iemand een miljoen mannen en vrouwen en kinderen beschrijven? Honderd miljoen! Een miljard! Vijf miljard! Wie heeft ooit zo'n groot iemand gezien om dit te kunnen! En toch is dit nog maar uw lagere hemel, O Jehovih!

3. Er stijgt een vreemde stem van de aarde op, en die zegt: Hebben ze iets te doen in de hemel? O Goden! En de helft van de aardgeborenen komt hier in kindsheid aan! En de talloze miljoenen die weinig meer weten dan de dieren in het veld! Leugenachtig wordt er onderwezen dat deze ongelukkigen zo het paradijs in zouden huppelen en grote kennis bezitten in het uur van de dood!

4. O, als hun verstand eens kon worden geopend voor Uw koninkrijken, U Alomvattende Schepper! als zij de grootsheid van zelfs maar Uw lagere hemel eens konden zien! Zo'n duizend afdelingen te aanschouwen, uitgestrekt als de aarde! En dan de honderdduizenden onderafdelingen, met honderden graden, aangepast aan iedere ziel die opstijgt van de aarde.

5. O, als zij eens in de donkere plaatsen van atmosfeera konden kijken! Als zij eens een miljoen

zielen konden zien, gestort in de chaos door een vreselijke oorlog! Krankzinnige geesten, woest en vechtend! Die niet weten dat ze dood zijn! Het onafgebroken zwoegen van een miljoen verpleegsters en doktoren, die dag en nacht voor hen werken! O, die duisternis die over hen ligt! O, de glorie van Uw verhevenen! Wie is het, die de luister van Uw heerlijkheden gezien heeft, en zichzelf niet elk moment beijvert om zijn broeder op te heffen en hem de weg naar Uw troon te wijzen?

6. O, als zij eens Uw vlugge Goden van de dageraad konden zien! Hoe zij honderd talen tegelijk verstaan, en ze allemaal antwoord geven en, door een handbeweging, boodschappers wegsturen om hetzelfde met woorden te volbrengen! Hoe zij beambten kiezen, en er honderd doorzien in één vluchtige blik, en weten waar ze hen moeten plaatsen; zo dat ieder op de juiste plaats komt! Is er iemand, O Vader, die de handelingen van de hemel onder woorden kan brengen, zodat stervelingen zelfs maar een fractie van Uw grote heerlijkheden begrijpen?

7. Kan iemand een kaars aansteken en zeggen dat het de zon voorstelt? Hoe kunnen zij dan denken dat de zaken van stervelingen te vergelijken zijn met Uw koninkrijken? O, wisten zij maar de bedoeling van het verschil tussen het Al Licht en de duisternis van het menselijk oordelen.

8. O, kenden zij U maar, Gij Centrale Zon van Al Licht. Zij hebben Uw Persoon aan de kant gezet, en zwerven in elke richting. Uw Grote Goden zijn voor hen slechts mythen, vanwege de duisternis van hun zielen. Zie, zij zoeken naar een onbenullige man met een groot zwaard! De macht van grote wijsheid kennen zij niet.

9. Konden zij maar het komen en gaan van de duizenden boodschappers aanschouwen, uit verafgelegen koninkrijken, voor de troon van Uw God! Hoe hij onverwijld antwoordt op hun aangelegenheden! En intussen naar de stemmen van zo'n duizend maarschalken luistert! O, als de mens eens wist van de glorie van Orde! De macht van Harmonie!

10. Ze hebben een klok gezien met honderd raderen, en het oog van de maker, kijkend naar elk onderdeel dat bewoog, en zij noemen het wonderbaarlijk! Maar hoe kunnen zij weten van Uw raden, O Jehovih? Uw miljoenen! En Uw God op zijn troon, gehuld in Uw Licht, die een gehele hemel overziet! Welke majesteitelijke woorden kunnen ervoor zorgen dat de stervelingen zijn wijsheid en macht en grote werken verstaan!

HOOFDSTUK VIII

1. Zo vestigde Osiris Vibhraj, de luisterrijke hemel, met duizend en achthonderd onderkoninkrijken, in atmosfeera, allemaal onder het gezag van het centrale koninkrijk. En vervolgens bracht hij de wegen ertussen tot stand, en stelde hij zevenhonderdduizend boodschappers aan. Daarna wijdde hij geschikte beambten in voor de onderlinge verbindingen; en de verschillende onderkoninkrijken stichtten hun scholen en werkplaatsen; hun ziekenhuizen en verpleeghuizen, en hun ontelbare asaph's, die de es' yans ontvangen, de nieuwgeboren geesten van de aardse doden.

2. Osiris zei: Zie, er heerst orde in de hemel. Nu zal ik een God aanstellen die gedurende tweehonderd jaar de heerschappij voert, want terwijl de dageraad van dan nog voortduurt, zal ik hem bijstaan. Laat dan de examinatoren iemand zoeken uit mijn scharen, die van de aarde afkomstig is, zo een die zuiver te boek staat, en met de rang van hoofdman.

3. Dus zochten de examinatoren; en na dertig dagen kozen zij Konas; en toen Osiris was ingelicht, stuurde hij duizend van zijn eigen begeleiders, met een otevan, en zij brachten Konas naar Vibhraj,

voor Jehovih's troon. Osiris zei:

4. Gegroet, in de Naam van de Vader! U bent uitverkoren boven alle anderen; en, nadat de dageraad van dan geëindigd is, zult u God zijn van hemel en aarde gedurende tweehonderd jaar. Vóór de opstijging van mijn scharen en mijzelf zal ik u kronen. Tot dan zult u op mijn troon zitten, en mijn plaats opvullen terwijl ik afwezig ben.

5. Ik heb nu de orde hersteld in de hemel, en al de inwoners één enkel gemeenschappelijk doel gegeven, waardoor hun verrijzenis verzekerd wordt. Nu zal ik omlaag gaan naar de koninkrijken van de valse Heren, op de aarde, en naar de menselijke koningen en koninginnen, en daar ook de orde herstellen.

6. Konas zei: Uw wil en die van Jehovih zullen geschieden! Ik ben verheven en verheug mij om wat me geschonken is. Maak mij sterk en wijs, O Jehovih, opdat ik Uw koninkrijken mag verheerlijken!

7. Zo vertrok Osiris, na gepaste voorbereiding, in alle stilte en hij nam honderdduizend begeleiders mee, en ging omlaag naar de aarde en naar de koninkrijken van de valse Heren, in de steden en tempels van de stervelingen.

8. Zeven dagen besteedde Osiris eraan om rondom de aarde te reizen, en de engelen en stervelingen te bezoeken, zonder iemand te vertellen wie hij was, of wat zijn oogmerk was; en daarna stopte hij zijn otevan die voor dit doel was gebouwd, in de streek van de bergen van We-ont-ka-woh, in westelijk Jaffeth. Hij zei:

9. We-ont-ka-woh zal voor een tijd mijn hoofdkwartier zijn. Hier zal ik dus het eerste koninkrijk van de Heer grondvesten voor de stervelingen; en in zoverre de stervelingen een afgod van Apollo hebben gemaakt, zo zal ik Apollo omverwerpen en laat ik hen weten dat ik, Osiris, de Heer van de aarde ben. Toen zei We'taing:

10. Zie de heerlijkheid van Jehovih sinds het begin! Tijdens onze reis rond de aarde hebben we ontdekt dat de I'hins geen afgodendienaars zijn, maar nog steeds vereerders zijn van de Grote Geest, Jehovih. Maar wat betreft de halfbloeden, wie kan hen begrijpen? Zij geloven niets; zij geloven alles. Zij vragen de afgod om regen, en om droog weer! Naar kracht om de Druks uit te roeien; naar vlees om te eten, en naar hongersnood die over hun vijanden moet komen.

11. Zij zijn als een levende prooi voor de druja's die zich te goed doen; zij lokken het donkerste van alle kwaad aan. En om hun zin te doen als tegenprestatie, houden de druja's, de boze geesten, zich bezig de lucht met gif te bezwangeren om hun vijanden te doden.

12. Osiris zei: Met de I'hins hebben we weinig te maken; maar wat de Ghans en de I'huans betreft, zij moeten worden bekeerd tot ongelovigen voor de aanwezigheid van alle geesten, behalve twee, Jehovih en satan.

13. Om dit doel te bereiken, zal ik hen drie figuren geven: De tekenen van de seizoenen 3) die de Schepper moeten voorstellen in alle delen van het levende; het teken van de zon, met beweging en al het leven dat ontspringt; en de hand van de mens.

HOOFDSTUK IX

1. Jehovih zei, via Osiris:

2. Ik schiep de mens met een stoffelijk leven, opdat hij stoffelijke dingen zou kunnen leren; maar zie, de I'huans zijn alle energie kwijtgeraakt om aardse kennis te verwerven, afhankelijk als ze zijn van hun huisgeesten voor informatie over van alles, waarbij ze, door niet vooruit te gaan, hun sterfelijk leven verspillen. Zodat, als ze sterven en de hemel binnengaan, ze gemakkelijk tot slaven worden gemaakt door boze geesten.
3. Het zou beter voor hen zijn als ze geen kennis van het geestelijk leven hadden, zodat ze de talenten die Ik in hen schiep, zouden kunnen gebruiken. Zorg hiervoor, O Mijn Zoons en Dochters; want hun verlangen naar de aanwezigheid van de geesten der doden zal fetal's naar hen toehalen, en zij zullen onder gaan in duisternis, net als de Ouden.
4. De Stem eindigde, en vervolgens zei Osiris: Luister, O broeders, O zusters, dit is mijn gebod voor u, en aan u om het door te geven aan uw opvolgers na de tijd dat ik u zal roepen voor de verrijzenis:
5. Neem de tempels en orakelplaatsen in bezit, waar de huisgeesten spreken; laat geen van deze geesten meer bij koningen komen, of koninginnen, of gouverneurs, of bij leiders of heersers over de mensen; maar neem bezit van al die dingen, en antwoord de aardbewoners alleen met stoffelijke kennis.
6. En opdat u als een eenheid voor de stervelingen zult zijn, geeft u allemaal dezelfde naam, Jehovih, door Zijn Zoon, Osiris. Want zodra u antwoordt bij het orakel, of in het altaar of de tempel, zullen zij vragen wie de geest is, en u moet zeggen: Osiris, de Zoon van Jehovih; en u doet dit in mijn naam en die van de Vader.
7. En als u spreekt door de trance van de zieners en profeten, beweert u ook hetzelfde. En zij zullen vragen: Waarom is de Zoon van Jehovih naar ons toegekomen? Dan zult u zeggen:
8. Omdat u een afgodisch volk bent, steen en hout aanbeddend; waardoor boze geesten gebruik van u maken, en u beheersen tot uw eigen schade.
9. En zij zullen met elkaar redeneren en zeggen: Hoe weten we dan, dat uzelf geen kwade geest bent? En u moet zeggen: Het is goed dat u dit vraagt, want ik zeg u hierbij, dat u niet Osiris moet aanbidden, maar alleen Jehovih, de Schepper. Slechts deze leer is veilig.
10. Weer zullen zij vragen: Wie is satan en zijn gevolg? U moet antwoorden: Wie ook maar een andere naam belijdt dan de Grote Geest, is van satan, hetgeen tot het eigen zelf (ego) behoort.
11. Terwijl u nu zo met hen aan het redeneren bent, zullen er in de tempels bepaalde personen zijn die door de familie- of huisgeesten bewerkt worden, zodat ze kronkelen en draaien, en dan moet u tegen de naaste verwant zeggen: Kijk, ik zal u vertellen hoe de boze geest wordt uitgeworpen. U moet zeggen: Ik beveel u, in de naam van Jehovih, weg te gaan!
12. Het zal gebeuren dat zij dit zullen doen, en op het moment dat zij de woorden bezigen: In de naam van Jehovih, ga weg! moet u de misleidende geesten verdrijven en zo aantonen dat de macht van Jehovih groter is dan van alle geesten.
13. Maar opdat deze aangelegenheid zich snel kan verbreiden en hoog gewaardeerd zal worden, geeft u de naam van de Grote Geest, in het geheim, hen niet toestaand die luidop uit te spreken. Kies daarvoor bepaalde stervelingen, en laat hen door de koning wijden en hun werk zal het zijn om boze geesten uit te drijven.

14. Het zal gebeuren in vele plaatsen waar u de valse Heren en hun medeplichtigen van hun bezittingen ontdoet, dat deze boosaardige geesten het vee en de lastdieren met vergif zullen besmetten, en ze zullen doodgaan; en de boze geesten zullen zichzelf aan de honden laten zien zodat die gaan janken; en de boze geesten zullen de zwijnen in bezit nemen, die gemakkelijk te beïnvloeden zijn, en de zwijnen zullen dronken en dwaas schijnen. Al deze dingen moet u van tevoren aan de stervelingen profeteren en daarbij instaan voor de wijsheid van de Grote Geest.

15. Nadat deze dingen volbracht zijn, zullen de stervelingen doorvragen: Kijk eens, Zoon van Jehovih, voor u kwam vertelde Apollo ons wanneer we moesten zaaien en wanneer we moesten oogsten; wanneer we het mannelijk en vrouwelijk vee bij elkaar moesten brengen; maar nu we hem opzij gezet hebben, wat moeten we doen? En u moet hen antwoorden:

16. Kom onder het sterrenlicht, en ik zal u de tekens geven opdat u deze dingen voor uzelf zult weten. En waar u spreekt in het orakel, of door de trance, zult u hen bepaalde sterren aanwijzen en hen de namen daarvan geven; en ook bepaalde groepen van sterren met hun namen; en u zult hen de baan van de zon tonen, noord en zuid, en hen een tablet geven van onk (zodiak) verdeeld in twaalf groepen, met twaalf lijnen die vanuit de zon komen.

17. En u moet priesters opwekken door inspiratie en door trance, om via hen de positie van het vruchtbare tijdstip aan te duiden in de tekenen van de zodiak (Onk). En de priesters moeten deze dingen uitleggen aan de onwetenden, zodat zij het kunnen bevatten met hun eigen kennis.

18. Zodra deze dingen zijn volbracht, moet u de I'huans inspireren naar de I'hins te gaan om te vragen besneden te worden voor Jehovih; en de I'hins, ook onder inspiratie verkerend, zullen hen erkennen en hen het teken schenken.

HOOFDSTUK X

1. Zodra Osiris zijn aanwijzingen aan zijn scharen voltooid had, stuurde hij boodschappers naar Vibhraj, groetend in de naam van Jehovih, met het verzoek om nog een miljoen etheriërs, die weldra kwamen; waarop Osiris hen verdeelde in tienduizend groepen en aan elke groep een of meer van zijn begeleiders gaf, die hij had voorgelicht over wat ze moesten doen. Toen ze allemaal gereed waren voor het werk, zei Osiris:

2. De ervaring heeft aangetoond, dat het verdrijven van familie- of huisgeesten van de ene plaats, hen slechts naar een andere toe jaagt. Daarom is het verstandig dat u op dezelfde dag een aanval onderneemt op een stad of tempel, waarna u dit ook moet doen op alle voornaamste plaatsen over de hele aarde, om de geesten geen plek te geven waar ze zich kunnen hechten. Geef daarom het teken van de aanval op elke plaats bij het opkomen van de zon, in de ochtend; en u moet al de tempels in bezit nemen, en de orakelplaatsen, en de steden, en de koningen en koninginnen, en de heersers en de leiders van de mensen, en door list of geweld al de valse Heren vandaar verdrijven, en al de geesten die belijden Apollo te zijn, of iedere geest die de naam van Apollo of Thor vertegenwoordigt.

3. En onmiddellijk zullen de stervelingen inzien dat er een of andere verandering gaande is in de onzichtbare wereld; en zij zullen naar de plaatsen voor gemeenschap met de geesten gaan en naar Apollo vragen om uitleg; en u moet antwoorden: Apollo is uitgeworpen! Luister naar de wijsheid van de Grote Geest, Jehovih!

4. En daarna moet u hen onderwijzen zoals ik geboden heb.

5. Dus gebeurde het zoals Osiris bevolen had; de etheriërs verdreven de valse Heren van de aarde, en zij verbanden de huisgeesten van al de koningen en koninginnen en leiders van de mensen. En de etheriërs onderwezen in de tempels en de orakels, en door middel van de trance, en door inspiratie, precies als geboden was door Jehovih, via Zijn Zoon Osiris.

6. Maar in alle plaatsen werd de naam van de Grote Geest geheim gehouden; en het werd de stervelingen geboden dat Zijn naam slechts fluisterend mocht worden uitgesproken, of binnensmonds, want Jehovih spreekt in stilte tot de ziel van de mens. En deze dingen werden gegrondvest; en dit was het eerste universele onderwijs van de Grote Geest aan de stervelingen, behalve het heilige volk, de I'hins.

7. En Osiris bepaalde: U moet elke stad en orakel één Heer geven, maar iedere Heer zal Jehovih belijden, omdat hij Zijn Zoon is.

8. En dit werd ook volbracht; en toen de mensen de orakels raadpleegden, wat betreft wie de geest was, luidde het antwoord: Jehovih, door Zijn Zoon, de Heer van de aarde (of God van de aarde). Maar het werd rechtmatig om de namen Heer en God te bezigen, in hoorbare woorden; en dus werden ze gebruikt en gesproken door de stervelingen als de vervangende woorden, geoorloofd in het openbaar, in plaats van de naam Jehovih. Hierna waren de namen Heer en God achtbaar.

9. Osiris zei: Het is een eenvoudige zaak om over de koningen, koninginnen en profeten te regeren, en over alle geleerde mensen: maar niet zo gemakkelijk is het te regeren over de onwetenden. Zij waren eraan gewend om Apollo te aanbidden door middel van de afgodsbeelden en ze zullen er lang mee doorgaan; daarom moet u ervoor zorgen dat de koningen bevelschriften uitvaardigen waarin de omgang met huisgeesten wordt verboden, evenals met waarzeggers en magiërs; maar u leert de stervelingen dat deze dingen afkomstig zijn van satan (de neiging tot het kwaad in de mens).

10. Ook dit werd gedaan overeenkomstig de geboden, en nu was er geen plaats meer over voor de huisgeesten om stervelingen in bezit te kunnen nemen. En deze geesten verspreidden zich op de manier van de geesten in de oude tijden; sommigen gingen in de zwijnen en leefden ermee; waarop Osiris aan zijn scharen gebod om de koningen en koningen te inspireren, dat ze wetten zouden aannemen waarin het eten van varkensvlees verboden werd, opdat de stervelingen niet gebonden werden aan fetals. Dienovereenkomstig werd deze wet gevestigd op de aarde. Sommige van de ontheemde geesten gingen in de wouden wonen, en sommigen naar de bronnen en de nevel in watervallen: anderen, die verdorven waren, verbleven in de visplaatsen en slachthuizen; en nog anderen in de hokken, bij honden en katten. Niettemin waren er vele stervelingen die zich bezighielden met magie en hekserij, en die bezaten een overvloed aan huisgeesten. En als zulke stervelingen kwamen te overlijden, gingen de huisgeesten op hun zoons of dochters over; waarvan gezegd werd dat diegenen de gave der magie hadden geërfd.

11. Osiris, die de boze geesten had overwonnen, riep nu een Raad bijeen te We-ont-ka-woh; en er kwamen vijfhonderdduizend engelen.

12. Osiris zei: In Jehovih's naam zal ik nu hen verlossen die ik uitgeworpen heb; en u zult voor dit doel werken in samenwerking met de Goden van atmosfeera. Kijk, ik heb de huisgeesten laten optellen, en er zijn meer dan zes miljard van hen op de aarde. U moet zich daarom naar alle gewesten van de aarde begeven waar zij verblijven, en een groot feest aankondigen, te houden in We-ont-ka-woh, en hen daar uitnodigen. En u moet hen voorzien van vervoer, door ze in geschikte vaartuigen over de zeeën heen te brengen. Want, zodra ik hen hier verzameld heb, zal ik de schepen vernietigen, en kunnen zij niet terugkeren.

13. Dit werd gedaan, en meer dan vijf miljard geesten kwamen naar het feest, waar voor voedsel voor hen was gezorgd, en ook kleding in fantastische kleuren, om het oog van de onwetenden te strelen; en nadat ze van een goed decorum waren voorzien, werden ze vermaakt met muziek en dans, waarvoor hen geleerd werd er zelf aan deel te nemen. Zeventig dagen duurde het feest, en iedere dag verschilde van de andere; en de menigte raakte zo in extase van verrukking en daarbij zo afgekapt van hun oude gewoonten en herinneringen, dat ze alles vergaten over de schepen en het vervoer.

14. Osiris sprak in 't geheim tot zijn Raad. Hij zei: Zorgen jullie voor een airiata die groot genoeg is voor al deze mensen. Ik zal jullie laten zien wat er gaat gebeuren! Dus, terwijl het feest verderging, bouwden geschikte werklieden het vaartuig, en de ruimte er in was voldoende om de hele menigte van geesten te vervoeren, benevens een voldoende hoeveelheid leeftocht voor hen op een lange reis.

15. Nu, nadat het feest zeventig dagen had geduurd, kondigde Osiris de orde af, zodat hij hen zou kunnen toespreken. Hij zei:

16. Broeders en zusters, in de naam van de Grote Geest, groet ik jullie allen. Ik sta op het punt te vertrekken naar een hogere wereld. Opdat jullie mijn stem zouden kunnen horen, kondigde ik de orde af. Opdat jullie je kunt verheugen over mijn woorden, spreek ik met liefde en tederheid. Mijn huis bevindt zich in een wereld die ver weg is. Waar geen lijden is; is geen verdriet. En de geesten van mijn volk zijn stralend van licht. Ik wilde jullie wel vertellen over de schoonheid en heerlijkheid van mijn huis, maar dat zou niet eerlijk zijn tegenover jullie. Jullie zouden niet langer tevreden zijn om hier te blijven. Dus verzegel ik mijn lippen.

17. Omdat jullie hebben geleden, en mijn ziel vol medelijden was, zorgde ik voor dit feest. De Grote Geest leerde me hoe voedsel te maken en kleding, en hoe ver te reizen, en niet bang te zijn. Waar ik woon kunnen alle mensen de Stem van de Grote Geest horen. Zij leren alle dingen door eerst te leren naar Hem te luisteren. Zijn Wijsheid voorziet in elke behoefte.

18. Het zal lange tijd duren eer ik terugkom; mijn hart van liefde zal naar jullie terugkeren. De tijd van het feest is geëindigd; jullie tijd is gekomen om terug te keren naar jullie oude verblijfplaatsen. Deze Heren van jullie, die je zo lang hebt gehad, kunnen wel voor jullie zorgen.

19. Bijna onmiddellijk, zodra Osiris begon te spreken, wilden de mensen gaan waarheen hij ze maar zou gebieden; en toen hij dus voorstelde dat ze naar hun vroegere Heren, die ook aanwezig waren, zouden terugkeren, antwoordden ze met eenstemmig geschreeuw: Nee, nooit meer naar hen toe!

20. Osiris zei: Ik merk dat jullie met mij en mijn scharen mee willen gaan. Ik heb geleerd de zielen van mensen te begrijpen. Maar begrijpen jullie mij? Ik noemde de grote heerlijkheden in mijn hemelen; maar ik vertelde jullie niet dat wij ervoor werkten om ze tot stand te brengen. Ja, wij werken elke dag. De Grote Geest zorgde dat de boom zijn voedsel en bekleding krijgt zonder te arbeiden; maar kijk eens, hij heeft geen macht om te reizen. Sommige dingen in de wereld arbeiden niet; maar de mens, die noch veren noch haren heeft om zijn lichaam te bedekken, is voorzien van talenten. Talenten zijn het grootste van alle gaven. De lucht en de grond zorgen voor de substantie van de vruchten en het gebladerte aan de boom; maar de geest die talent bezit, kan de substantie van vruchten en loof in de lucht vinden en het verzamelen.

21. Nu werden er lichten van diverse kleuren door de etheriërs opgesteld, en de plaats werd verrijkt met de meest aanlokkelijke geuren.

22. Osiris vervolgde: Door het talent te veredelen, zijn alle dingen mogelijk voor alle mannen en vrouwen. Met voldoende talent hebben jullie geen Heren of onderdrukkende heersers nodig. Ik

vermeldde de grote schoonheid van mijn etherische tehuis. Jullie gaan naar de sproeiregen van de bronnen, en vermaakt jezelf in de regenbogen; maar je zit op z'n best in een klein hoekje en de substanties die je plezier verschaffen, zijn in een altijddurende verstoring. Kijk eens naar de nevels en bogen die door mijn scharen worden gemaakt! Hoor de muziek klinken in de elementen van hun handwerk!

23. Hierbij werd de hele menigte door de scharen overdekt met de nevel uit de ether, omgezet in miljoenen caleidoscopische beelden, en de plaats vullend met de muziek van windstromingen die tot melodieën gevormd werden.

24. De scharen waren enorm uitgelaten. Weer sprak Osiris: Luister nog even naar me; het feest moet eindigen. Jullie vergeten dat ik vertelde te moeten gaan. Mijn maarschalken zullen nu mij en mijn heerscharen naar mijn ruimteschip begeleiden. Wat jullie betreft, is mijn hart gebroken. Ik ken de inspanning en de ontberingen die jullie opgelegd worden. Maar als je deze dingen wenst, zijn ze er voor jullie.

25. De eenstemmige kreet klonk: Wij willen met u meegaan! Neem ons mee in uw ruimteschip ! Leer ons hoe onze talenten te verbeteren!

26. Osiris zei: Wat zullen de Heren doen? Moeten zij zonder onderdanen blijven? Maar de valse Heren antwoordden haastig: Wij willen ook met u mee, en dienaren worden om u te gehoorzamen!

27. Osiris zei: Zodra ik aan boord van het schip ben, zal ik antwoorden. Zo vertrok hij en begaf zich aan boord van de airiata, aan de kant waaraan zijn eigen ruimteschip was vastgemaakt; en weldra gebod hij allen die dat verkozen aan boord te komen; en kijk, allemaal, zelfs meer dan vijf miljard, gingen ze aan boord. Osiris beval onmiddellijk op te stijgen; en op die manier bracht hij ze hoog in atmosfeera, waar zijn eigen beampten reeds gezorgd hadden voor een bewoonbaar plateau voor hen; en de naam van het plateau was Assan, hetgeen betekent: geen ontsnapping, want Osiris verordende dat zij hier ontwikkeld moesten worden, en gereinigd van het kwaad; ook was het niet mogelijk voor ze om op hun eigen kracht en kennis naar de aarde terug te keren.

HOOFDSTUK XI

1. In Assan benoemde Osiris Sha'bon als God over de verlorene scharen; en Sha'bon koos beampten en leraren, en verdeelde toen de mensen in groepen en afdelingen, overeenkomstig hun ontwikkeling, en vervolgens richtte hij scholen op, en kinderbewaarplaatsen, en werkplaatsen en hij zette de bewoners aan het werk en trakteeerde hen overvloedig op riten en ceremoniën.

2. Nadat Assan behoorlijk was ingericht, vertrok Osiris en ging naar de verschillende koninkrijken die door zijn Heren waren gevestigd en hij verbleef er tijdelijk.

3. En alle hemelen van de aarde werden zodoende opnieuw geordend onder leiding van Osiris. En de totale tijd van het organiseren bedroeg drie jaar; maar Osiris bracht de rest van de dageraad in Vibhraj door en voltooide het als centraal koninkrijk in atmosfeera. En tenslotte verordende hij de aanstelling van tienduizend Heren, die op de aarde zouden verblijven. Sommigen bij de bedehuizen of orakels; sommigen in de steden van de Ghans; en hij bepaalde voor zijn Heren als volgt, te weten:

4. U zult de stervelingen niet onderwijzen over hemelse dingen, noch door inspiratie noch door de orakels.

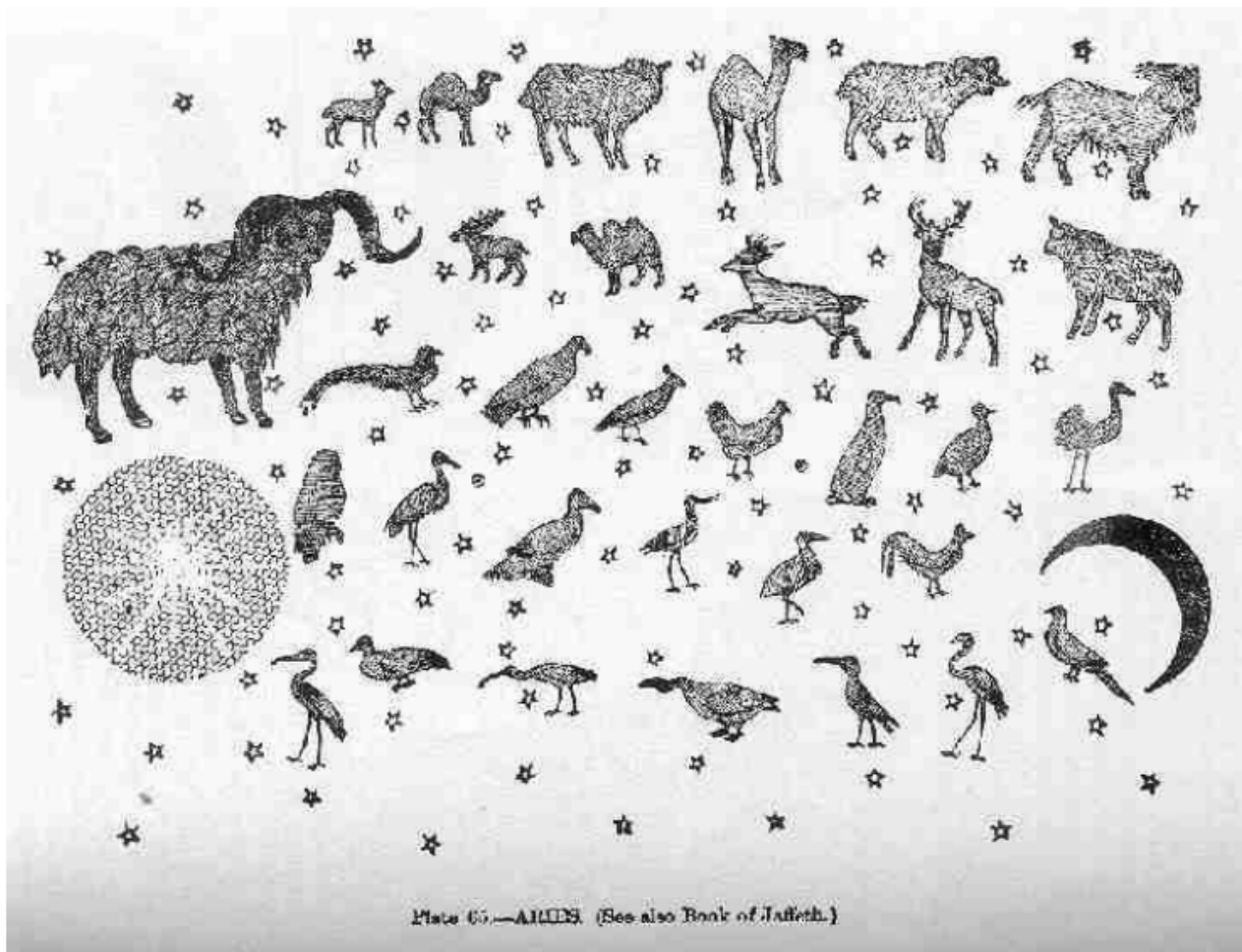
5. U zult niet toelaten dat zij omgang hebben met de geesten der doden, zelfs niet hun eigen verwanten.
6. U zult het niet toestaan dat geesten naar hun stoffelijke verwanten toe komen. En de geesten van hen die in hun kindsheid sterven, moet u overdragen aan de asaph's in Vibhraj.
7. U zult niet toestaan dat er geesten in verlaten huizen wonen; noch dat zij onderkomens vormen op begraafplaatsen op de aarde.
8. U zult niet toestaan dat er geesten in grotten wonen, noch in watervallen op de aarde.
9. U zult niet toestaan dat geesten stervelingen in bezit nemen of via hen spreken door de trance, behalve als het die geesten zijn die u hebt aangesteld om mijn verordeningen uit te voeren; of tenzij het de meesters der geslachten zijn (Loo'is), die u voor andere doeleinden over de stervelingen zult aanstellen.
10. U zult het kiezen en aanstellen van beschermgeesten over de pasgeboren stervelingen controleren.
11. En al deze beschermgeesten zullen hun pupillen niets leren over de hemel dichtbij de aarde, maar hen inspireren dat die ver weg gelegen is en zeer hoog, een plaats vanwaar niemand terugkeert.
12. En de beschermers moeten hun pupillen ook inspireren alleen God om raad te vragen, of zijn Heer, en dit te doen door te bidden in het verborgene.
13. En dat de Heer en God volkomen goedheid zijn, en volkomen wijsheid, en vol liefde, en almachtig.
14. En dat het kwaad voortkomt uit de tetracts, (d.w.z. de neiging tot het kwaad), geboren met de sterfelijke toestand van de mens.
15. En u zult de stervelingen inspireren om kennis te verwerven over de zon, de maan, en de sterren, en ze namen te geven, samen met hun plaats in het firmament.
16. En geef hen tempels voor waarnemingen, en tabletten voor de instructie.
17. Want in alle dingen moet u de ziel van de mens richten op het verkrijgen van stoffelijke kennis, hem in de stoffelijke dingen laten kijken om een reden te ontdekken voor het gedrag van al de geschapen substantie.
18. En zij zullen in geen enkel opzicht nog langer voor het verkrijgen van kennis, of waarheid, van de geesten afhankelijk zijn.
19. Want ik leg niet de grondslag voor geestelijke kennis op de aarde; dat moet later gebeuren. Zoals Jehovih de mens eerst een stoffelijk leven gaf, en daarna een geestelijk leven, zo leg ik de grondslag voor een nieuw ras (de Ghans) op de aarde. Want uit hun geslacht zullen de erfgenamen van Kosmon voortkomen en die zullen zowel stoffelijke als geestelijke kennis omvatten.
20. Maar déze mensen zullen stijgen in stoffelijke kennis, en erin onder gaan, en sterven in hetgeen ik nu op de aarde laat neerdalen.

21. U zult hen in waarheid onderrichten; maar in latere generaties zullen zij uw leringen verdraaien tot stoffelijke verering, en zich neerwerpen voor de zon, de maan en de sterren, en omlaag gaan door ongeloof in niet alleen het geestelijk leven, maar ook in de Grote Geest en Zijn Goden en Heren.
22. Al deze dingen moeten geschieden op de stoffelijke wereld; ook is er geen enkele verrijzenis in de laatste dagen, behalve voor degenen van deze dagen die de ondergang doorstaan die ik voor hen gereedmaak.
23. Om deze reden moet u stoffelijke kennis baseren op de sterren, en ze namen geven; want deze dingen zullen een getuigenis zijn in Kosmon, over het lot van de aanbidders van stoffelijke kennis ten tijde van de Osiriaanse cyclus.
24. Waarin u niets zult nalaten dat gedaan kan worden, om te zorgen dat de stervelingen alle geestelijk leven opzij zetten, behalve het geloof in de Grote Geest en een verre hemel; maar laat hen de kennis geheel stoffelijk beoefenen.
25. Want het werk voor God en zijn Heren zal niet altijd bestaan uit het terugbrengen van geesten naar de aarde, om over de stof te leren, want dit is niet Jehovih's plan.
26. Er zal een hemel worden opgebouwd uit stoffelijke kennis, die een basis moet hebben in het hemelse firmament, waar de geesten onderwezen kunnen worden in de toekomst.
27. Vrees niet dat de mens te ongelovig kan worden in geestelijke dingen, in dit tijdperk; Jehovih vereist zelfs volmaaktheid in het ongeloof, in bepaalde perioden van de tijd. En dit is de grondlegging van dat tijdperk op de aarde.
28. Behandelt u daarom deze zaken met al uw wijsheid en kracht; en moge het Licht van Jehovih met u zijn, nu en tot in eeuwigheid.

HOOFDSTUK XII

1. Via zijn wiskundigen voorzag Osiris nu de Heren van kaarten van de stoffelijke sterren, en de maan en zon, en de plaats van de aarde, met de zonnegordel (zodiak, meest waarschijnlijk - uitg.) en hij gaf namen van dieren aan ze. Toonde waar de streek van de Koe 4) was, de plaats van de Stier; de plaats van de Beer; de plaats van het Paard; de plaats van de Vissen; de plaats van de Schorpioen; de plaats van de Ram; de plaats van de Leeuw; de plaats van de Kreeft; de plaats van de Dood (Boogschutter - uitg.); de plaats van het Leven (Tweelingen - uitg.); de plaats van de Steenbok; en hij gaf de seizoenen aan, en verdeelde het jaar in twaalf delen, hetgeen de omtrek was van de zonnegordel.
2. En hij plaatste de zon in het midden en trok Iijnen vandaar naar de sterren met verklaringen over de krachten van de seizoenen op al het levende.
3. En hij gaf de tijden van Jehovih, de vierhonderd jaar van de Ouden, en de halve tijden van dan, de grondslag van de profetie; de variaties van drieëndertig jaren; de tijden van elf; en de zeven en halve tijden van de vortexen van de sterren, zodat de seizoenen voorspeld zouden kunnen worden, om hongersnoden op de aarde af te wenden.

4. Toen de tabletten voltooid en gereed waren om aan de Heren te worden overgedragen, zei Osiris: Ontvang ze en schenk ze aan de stervelingen, zowel door de orakels als door inspiratie, en zorg dat ze geheiligd worden door de profeten, en zieners, en priesters, en hun koningen en koninginnen.
5. En u moet hen inspireren om tempels te bouwen voor het waarnemen en bestuderen van de sterren, onderwijzend door middel van de gau en door de baan van de zon, noord en zuid, en door Cnest (poolster - uitg.) en door donkere kamers; de Fichtus van Haak 5) kunnen aantonen; want er moet niets ongedaan of ongeleerd gelaten worden waardoor de stoffelijke zintuigen van de mens kunnen bewijzen dat ze geschikt zijn voor een volmaakt stoffelijk leven.
6. Want deze regel is van toepassing op alle stoffelijke werelden; dat door het veredelen van de stoffelijke zintuigen de mens energiek, sterk en onafhankelijk wordt; en door het veredelen van de geestelijke zintuigen in de stervelingen worden zij zwak, gevoelig en afhankelijk.
7. In het eerste geval worden zij tenslotte egoïstisch en verdorven; in het tweede geval worden ze onmachtig en onaangepast aan het stoffelijk leven, en sterven ze dus uit.
8. Op alle stoffelijke werelden heeft Jehovih voorzien in deze twee seizoenen voor elk ras dat Hij schiep; een seizoen voor het ontwikkelen van de stoffelijke zintuigen, en een seizoen voor het ontwikkelen van de geestelijke zintuigen. De middenweg vinden tussen deze twee betekent Kosmon vinden, hetgeen nog ver in de toekomst ligt.
9. Daarom geef ik, op deze dag, de zaak in uw hoede, in naam van Jehovih, opdat u niet in enig opzicht de geestelijke natuur van de stervelingen in overweging neemt en deze kwestie overlaat aan God en zijn onder-Goden, die hen ontvangen op het moment van hun sterfelijk einde.
10. Maar u zult hen leren om geen geest te vrezen, noch Heer, noch God; en hen leren dat ze door hun eigen wil de tetracts kunnen uitbannen, die verondersteld worden geesten te zijn. Eerder nog inspireert u hen dat ze zelf Goden en Godinnen zijn; en dat ze door hun streven groot en machtig zullen worden, en met een onbevreesde aard.

afb.9 ARIËS

HOOFDSTUK XIII

1. En zo was de dageraad van dan geëindigd, toen de grote Osiris gesproken had, en aan zijn God en Heren droeg hij het oogsten van aarde en hemel op voor een volgende cyclus. Er heerste orde in de hemel en op de aarde, want een man, een God, had gesproken. Mensen en engelen hadden hun blik naar binnen gekeerd, om te weten met welke bekwaamheid Jehovih hen had gemaakt. En de aarde en de maan, en de zon en de sterren werden in een nieuw licht getoond aan de zintuigen van de mensen; niet om vermeden en veracht te worden, maar als heerlijkheden door de Grote Geest geschonken voor nuttige doeleinden.

2. Jehovih had gezegd: Sommige mensen die Ik schiep, redeneren heel beperkt; anderen mediteren over afgelegen streken, met gedachten die een verschillend en tegengesteld verloop hebben. Denk niet, O mens, dat zulke mensen in de hoge hemel allemaal eender worden; zo schiep Ik hen niet, maar dat zij eeuwigdurend in allerlei uitersten vervallen!

3. Met Osiris, Mijn Zoon, op de troon geplaatst om het verstand te oefenen, kwam er niet zomaar een periode, want Ik was toen precies van plan om het zaad van het ongeloof wijd verspreid over de aarde uit te zaaien.

4. Want zo vertoont het zich bij alle volken onder de zon; een tijdperk van geloven; een tijdperk van

niet geloven. En met het geloof is er de toepassing van waarheid en liefde, en met het ongeloof is er de praktijk van veel onderzoek en wetenschap, met wreedheid en geredetwist.

5. Osiris zei: Laat mijn verrijzenis komen, O Jehovih; ik heb het kwaad van de afgodendienst ontworteld, het uiterste dat volgt op te veel geloof. De ogen van de mensen heb ik geopend voor Uw stoffelijke werelden, en een teken geplaatst op hun zielen, waardoor de mens niet van de aarde naar de hemel zal komen en zeggen: Helaas, ik bezit geen stoffelijke kennis!

6. Jehovih zei: Om de uiteindelijke glorie van de mens te bevorderen, heb Ik bepaald dat de aarde door ji'ay velden gaat, gedurende 3000 jaar, waarin uw vruchten hun volle wasdom zullen bereiken.

7. Osiris voorzag de tijden en plaatsen op de toekomstige weg van de aarde en haar hemel, en dat er uit zijn verordeningen een stoffelijke filosofie zou voortkomen, de eerste op de aarde, waar men in later tijden naar terug zou kijken en zeggen: Vandaar kwam het stelsel van Osiris; vandaar de Assyrische rassen 6). Nog verder in de toekomst keek hij, als de mensen tot aanbidders van het ongeloof in geestelijke dingen zouden worden, en de zon, de maan en de sterren vereerden; en voorgaven in de stof zelf de oorzaak en grondslag van alles te ontdekken.

8. Jehovih zei: De mens moet alle dingen onderzoeken teneinde Mij te vinden; maar Ik gaf deze arbeid niet aan één generatie mensen, noch aan één van honderd of duizend jaar, maar voor cyclussen. Want, zodra Ik in Kosmon kom om Mijn koninkrijk op de aarde te vestigen, zal de mens het getuigenis bezitten van al de beschouwingen en filosofieën van voor zijn tijd, samen met de vruchten daarvan. En hij zal dat wat goed is beoordelen uit het bewijs van vroegere toepassingen.

9. Hoog in de Arc van Se'ing steeg de roep van Osiris, waar miljoenen wachtten, en wisten dat de dageraad van dan op de rode ster bijna ten einde was. Snelle boodschappers vertelden het verhaal van Jehovih's werk, door Zijn Zoon Osiris; en, de omvang van zijn oogst schattend, legden zij het plan aan de voeten van de regerende Godin, Antwa. En zij sprak het woord "Ga" tot haar wachtende legioenen, die een obegia, een vuurschip gemeerd hadden, gereed om te vertrekken naar de scharen die door de grote Osiris verlost waren.

10. En onder muziek en dans maakten zij hem los, de obegia, met vijf miljoen zielen aan boord, onder bevel van Eticene, Godin van Antwa's Tuin, een etherische vlakte waar tien miljard zielen woonden. Een plaats van rust voor Goden en Godinnen, waar ze zichzelf vergasten op geschiedenissen over verlossingen van stervelingen op de talloze sterren die door Jehovih's etherische aderen drijven.

11. Op weg naar de rode ster, de aarde, koerste de obegia, de trots van Eticene, voor het trouwfeest van zeven miljard bruiden en bruidegoms, de opbrengst van Osiris' oogst voor de hogere koninkrijken.

12. Intussen bereidden Osiris en zijn scharen zich voor op de gebruikelijke wijze, wachtend op het signaal, de aankomst van Jehovih's licht binnen de vortex van de aarde. Want vreemd als het lijkt voor Goden en mensen, maar alles in het firmament gaat omhoog; wie een ster verlaat, stijgt omhoog; wie een etherische wereld verlaat op weg naar de sterren, gaat ook omhoog, maar noemt het 'omlaag', om zich bij het begrip van de stervelingen aan te passen. Zo drong de obegia, met de scharen van Eticene, de vortex van atmosfeera binnen. De bruiden en bruidegoms juichten van vreugde.

13. En de miljoenen gasten, samengekomen om getuige te zijn bij de ontzagwekkende ceremoniën, voegden zich bij de juichenden.

14. Toen kwam het schip van vuur omlaag, wijd als een zee, met al haar aanhangsels volmaakt in orde, en getooid in majesteit, precies naast de bodem van Vibhraj. En vanuit de schermen van licht kwam Eticene, om de grote Osiris te groeten in de naam van de Grote Geest, en zijn bijdrage te ontvangen voor de eeuwige werelden!

15. Osiris, met zijn begeleiders, de aartsengelen van Lowtsin, ontving Eticene onder het teken van Ormazd, de Meesterschepper van Macht, en daarna bood hij zijn verlore Zoons en Dochters aan, zeven miljard in aantal.

16. Daarop werden de vereiste ceremoniën afgekondigd, en de bruiden en bruidegoms van Jehovih gingen aan boord van de obegia. Osiris groette God, die tot heerser van hemel en aarde was gewijd voor de komende tweehonderd jaar en, met droefheid in zijn ziel, vertrok hij en ging aan boord van de obegia, het vuurschip, op weg naar een hogere hemel, waar miljoenen dierbaren wachtten, die hem toeriepen thuis te komen.

17. Toen steeg het machtige ruimteschip omhoog, onder bevel van de slanke Eticene, de jeugdige Godin van Antwa's Tuin, haar kleine handen uitgestrekt naar Jehovih, haar machtige vertrouwen, de Gebieder van de elementen.

EINDE VAN HET BOEK VAN OSIRIS